

Exploring Heuristic Play

Product Code: 73935

These sets comprise a range of wooden objects to use as part of your collection of heuristic play resources, or for treasure basket collections. All the items are made from sustainably cultivated beech trees. These natural wood products are attractive to look at, warm to the touch and very satisfying to handle and manipulate.

The resources have been chosen to be large enough for young children to handle safely without them presenting a choking hazard. The drawstring bag provides a useful way to organise your collections and to store the sets of resources when not in use.

Check the resources in your heuristic play or treasure basket collections regularly to make sure all the objects are still safe to use and remove anything which has become chipped, worn or broken and which might now constitute a hazard. Make sure the objects in the collection are kept clean and are washed regularly to minimise the potential for cross infection.

What is heuristic play?

The word heuristic derives from the Greek word *eurisko* meaning 'I discover'. It is used to describe an intuitive way of meeting challenges and solving problems – exactly what young children do when they are engaged in heuristic play.

Toddlers are fascinated by finding out not just what things are but also what they will do. Their natural inclination is to pick things up and explore what they feel like using their fingers, hands, feet or other parts of their body. They are interested in the texture, shape, colour, weight, flexibility and malleability of different objects. They wave things around to see how they move, drop them to see what they sound like and bang them on a hard surface to see if they change shape or even break. Using their manipulative skills, they push and poke, squeeze and squash, pull and twist the different objects to see what they can do with them. They may be interested in finding out which parts of an object move and which stay still, whether objects will roll or bounce, whether things will stack on top of one another, which things will fit inside other things and how objects can be moved from place to place.

Heuristic play is a wonderful opportunity to capitalise on toddlers' curiosity about the objects that make up the world around them. The resources which make up a heuristic play collection will not be the kinds of objects traditionally thought of as toys for young children, but they provide equally valuable opportunities for extending children's learning. There is no right and wrong way to play with heuristic play resources, so everyone's ideas are equally valid and worthwhile. The open-ended nature of the resources means that all toddlers can explore and investigate in their own way, applying their own creative ideas and building on their own experiences.

Different children will be interested in doing different things with the resources so the key to creating a good heuristic play collection is to include as wide a variety of resources as possible. To enable children to get the most out of a heuristic play session it is important that they can explore their ideas fully without being interrupted by other children wanting to share the same resources. Children of this age are not old enough to understand the concept of sharing or 'taking turns' so ample quantities of a rich variety of resources should be provided to minimise the potential for conflict.

Other items to add to your heuristic play collection

Heuristic play is all about finding out 'what things will do'. A good heuristic play collection should contain a wide range of open-ended resources which toddlers can explore and investigate. These can include:

- natural materials such as cones, bark, large seeds and seed pods, shells and pebbles etc.
- a range of household objects made of wood, metal, fabric and rubber, e.g. wooden clothes pegs, large corks, lids, lengths of sink plug chain, bunches of keys, lengths of fabric and ribbon, door stops etc.
- a variety of reclaimed materials either collected yourself or sourced from a creative recycling centre.

As well as the wooden objects in the TickIT Heuristic Play Starter set, your heuristic play collection might include:

- rolling things – balls made of different materials, hair rollers, small tubes, cotton reels
- stacking things – sets of coasters, blocks, mug tree with bracelets and wooden rings, set of nesting boxes
- posting things – shoe box with a slot in the lid, coasters, CDs, wooden pegs, large buttons (>50 mm dia.)
- carrying things – small baskets, paper carrier bags, ice cube trays

A variety of containers are an essential part of a heuristic play collection as toddlers will want to explore 'putting things in' and 'taking things out'. These could include:

- tins with smooth rims
- cardboard tubes of different diameters
- thick walled glass containers
- wide necked plastic bottles
- nesting baskets
- small bags and purses
- wooden, metal or card boxes
- plastic flower pots

How to set up a heuristic play session

Heuristic play sessions should be timetabled into the daily routine of the setting, ensuring that children have sufficient time to fully satisfy their curiosity about the resources. A typical session might last about an hour, including time for setting up the resources in the room at the beginning of the session and clearing away at the end. Preparation for the session is best done in a room which the children are not occupying.

To avoid confusion, and to focus the toddlers' attention on the heuristic play resources, all furniture should be cleared to the sides of the room to leave the floor space clear. Any storage furniture with open shelving should be covered over or turned around to keep the 'everyday' resources separate from the heuristic play resources.

Set out the different collections of resources in separate, distinct areas of the floor with plenty of space between them. Arrange the resources so they look interesting and inviting, encouraging children to want to investigate them and see what they will do. When the room is ready invite the toddlers in and watch carefully to see what they do.

The role of the adult in a heuristic play session is to observe closely, watching how different children interact with the resources. Take note of which things different children are interested in, how they manipulate them. Observe how they set themselves challenges, solve problems, express their creative ideas and engage in critical thinking. Occasionally a toddler might invite an adult to join in with a particular activity, but largely speaking the adult should not interfere in the heuristic play session – remember there is no right or wrong way to do things when manipulating open ended materials.

During the session it may be necessary to discreetly rearrange some of the materials if it appears they are becoming too muddled up, thereby limiting children's opportunities for creative exploration. The last ten minutes of the session should be used to involve the toddlers in clearing up and storing the resources ready for use the following day. This is an ideal opportunity to talk with the toddlers about the different resources - what they are and what they can do, and children may enjoy 'posting' the resources into the drawstring bag.

Observing toddlers during heuristic play

All toddlers will use the resources in a heuristic play collection in their own unique way. By observing closely which things different children are interested in, how they manipulate the objects and how long they concentrate for you will be building up your understanding of their individual interests, skills and attitudes. This will provide a wealth of information on which to plan what experiences to offer children next in order to extend and deepen their learning.

Observe how a toddler:

- Interacts with the resources. Is he/she calm and thoughtful or active and enthusiastic?
- Spends time involved in a particular investigation or exploration.
- Goes back to the same exploration on many different occasions, developing his or her skills.
- Poses challenges and finds solutions to problems.

Share these observations with the toddler's parents, pointing out what children are learning when they explore and investigate in this way. This will help parents to see the value of open-ended resources and child-initiated play.

What is a treasure basket?

Very young babies are dependent on the adults who care for them to provide a wide range of interesting multisensory experiences to support the healthy development of their maturing brains. Treasure baskets are an ideal way to provide these experiences. A treasure basket is a collection of interesting natural and reclaimed resources and household objects

put together to give a baby a safe but interesting and intriguing range of objects to explore.

Ideally the collection should contain between 80 - 100 different objects made from as wide a variety of materials as possible. These should be presented to the baby in a round wicker basket approximately 30cm diameter and about 12cm high. A basket of these dimensions is large enough to hold the collection but is also very stable and unlikely to be tipped over by a baby exploring its contents.

Treasure baskets, as originally conceived by Elinor Goldschmied, are designed to be used by non-mobile babies from the stage they can sit up comfortably until they are old enough to move around. The resources in the treasure basket collection engage very young children's curiosity, prompt them to explore using their sense of touch, taste, sight and hearing and to answer the question, 'What is this object like?'

A treasure basket collection should contain as wide a variety of objects as possible including things made of wood, cork, fabric, paper, card, metal, leather, rubber, thick glass, along with natural materials such as large pebbles, shells, pine cones, large seed pods, natural sponge. Elinor Goldschmied was keen to avoid any plastic in her treasure basket but practitioners may want to consider adding some interestingly textured plastic resources.

Make sure the objects are of a suitable size to be manipulated by small babies. Too large and the babies will become frustrated, too small and the objects may present a choking hazard as the babies explore them with their mouths, lips and tongue. A 'choke tester' is a small plastic device built to mimic the dimensions of a baby's throat. If the object is too large to fit in the choke tester it shouldn't constitute a hazard.

Different children will be interested in different objects so the key to creating a good treasure basket is to include as wide a variety of resources as possible.

Other items to add to your treasure basket collection

Aim for a wide range of objects that differ in shape, texture, taste, colour, weight and temperature. These could be natural objects, reclaimed resources or household objects and might be made of wood, metal, paper, card, rubber, stone, glass, plastic.

Natural objects

Stones	shells	pine cones	driftwood
pieces of bark	twigs	raffia	lemon
pumice stone	gourds	natural sponge	sheepskin
large seed pods	loofah	piece of leather	piece of fur

Household objects

wooden spoons	metal spoons	spatulas	whisk
pastry brush	nailbrush	bunch of keys	length of chain
measuring spoons	bell	bangle	tea strainer
small purse	bean bag	door stop	small metal bowl
shoehorn	hair roller	glass stopper	coaster
nutcracker	garlic press	clothes peg	lemon squeezer

How to use a treasure basket

A treasure basket session is a quiet focused time organised at the right time of day to ensure that the babies are comfortable, happy and alert. The timing of the session will vary but it is important to be flexible and to timetable the session to suit the moods of the babies and not the routines of the setting. The session will last as long as the babies are interested in exploring the resources – the greater the variety of objects in the basket the longer the session is likely to last. To get the most out of your treasure basket plan to have it out every day rather than only once or twice a week.

Treasure baskets can be used with an individual baby or with two to three babies sharing the same treasure basket collection. They should be seated close enough to the basket to be able to reach the contents easily and have clear space around them to discard objects removed from the basket. Make sure the area is free from distraction so that the babies can really concentrate on their explorations.

The adult should sit close by and observe closely, but not interfere. The adult can offer reassurance through gestures and body language, but this is a time to sit back and observe closely rather than trying to direct the activity that is taking place.

Observing babies using treasure baskets

By observing closely while a baby is exploring the objects in a treasure basket the practitioner will be able to learn a great deal about his or her interests, skills and dispositions. Each baby will interact with the objects in the treasure basket in a different way. Some will enjoy rummaging through the basket and investigating a wide range of materials, others will have favourites which they want to return to every time the treasure basket is out.

Observe how each of the babies approaches the objects in the basket:

- Is he or she calm and thoughtful or active and excited?
- Does the baby sit up very straight?
- What expression does the baby have on his/her face?
- How big are the baby's eyes?

Note how the baby explores the objects in the basket:

- Does she or he always look for the same thing?
- How does the baby explore the objects – by mouthing, by dropping, by banging things together, by waving things around?
- How attentive are each of the babies to what other children are doing?
- How long does the baby remain interested in the treasure basket?

Use these observations to build up a picture of the baby as an individual. Share your observations with the baby's parents and use the knowledge you have gained to plan what to offer the baby next to engage his or her curiosity and extend his or her learning and development.

For more information about Heuristic Play and Treasure Baskets see: *Developing Play for the Under 3s*, by Anita M. Hughes.

Written by Linda Thornton & Pat Brunton. © Commotion 2024. E&OE.

Ces coffrets comprennent une gamme d'objets en bois à intégrer à votre collection de ressources heuristiques ou à ajouter à vos paniers aux trésors. Tous les articles sont fabriqués en bois de hêtre issu de forêts cultivées de manière durable. Ces jouets en bois naturel sont esthétiques, chaleureux et très agréables à manipuler.

Les tailles des ressources ont été sélectionnées afin qu'elles soient suffisamment grandes pour être utilisées par des jeunes enfants sans présenter de danger d'étouffement. Le sac à cordon offre un moyen pratique d'organiser vos collections et permet de ranger vos ressources lorsque vous ne vous en servez pas.

Vérifiez régulièrement les ressources dans vos collections de jeu heuristique ou dans vos paniers aux trésors pour vous assurer que tous les objets peuvent toujours être utilisés en toute sécurité et enlever tout article ébréché, usé ou cassé pouvant constituer un danger. Veillez à ce que les objets des collections soient maintenus propres et régulièrement lavés en vue de réduire le plus possible le risque d'infection croisée.

Qu'est-ce que c'est le jeu heuristique ?

Le mot « heuristique » vient du mot grec « eurisko », signifiant « je découvre ». Il est utilisé pour décrire une façon intuitive de surmonter des défis et de résoudre des problèmes, et c'est précisément ce que font les jeunes enfants lorsqu'ils jouent à des jeux de découverte.

Les tout-petits sont fascinés lorsqu'ils trouvent non seulement ce que les choses sont, mais également ce qu'elles font. Leur penchant naturel est de saisir les choses et de les explorer en les touchant avec les doigts, les mains, les pieds ou d'autres parties de leur corps. Ils sont intéressés par la texture, la forme, la couleur, le poids, la souplesse et la malléabilité des objets. Ils agitent les choses pour voir comment elles bougent, ils les laissent tomber pour voir le bruit qu'elles font et ils les tapent sur une surface dure pour voir si elles peuvent changer de forme ou même se casser. En faisant appel à leurs capacités de manipulation, ils enfoncent, tapotent, serrent, écrasent, tordent et tirent les différents objets pour voir ce qu'ils peuvent faire avec eux. Ils s'intéresseront peut-être à trouver quelle partie d'un objet est mobile et laquelle ne l'est pas, si des objets roulent ou rebondissent, s'ils peuvent être empilés les uns sur les autres, quelles choses entreront dans d'autres choses, et comment des objets peuvent être déplacés d'un endroit à un autre.

Le jeu heuristique est une merveilleuse occasion d'exploiter la curiosité que les jeunes enfants ont pour les objets qui composent le monde qui les entoure. Les ressources qui constituent une collection de jeu heuristique ne sont pas les sortes d'objets qu'on associe normalement aux jouets pour les tout-petits, mais elles offrent des possibilités tout aussi précieuses d'élargir l'apprentissage des enfants. Il n'existe pas de bonne ou mauvaise façon de jouer avec les ressources de jeu heuristique. En conséquence, les idées de chacun sont toutes autant valables et utiles. Le caractère évolutif des ressources signifie que tous les jeunes enfants peuvent mener leur exploration et investigation à leur façon, en appliquant leurs idées créatives et en mettant à profit leur expérience.

Les enfants seront tous intéressés à faire différentes choses avec les ressources alors il est essentiel pour créer une bonne collection de jeu heuristique d'inclure une plus grande variété possible de ressources. Pour permettre aux enfants de tirer le maximum d'une séance heuristique, il est important qu'ils puissent suivre leurs idées pleinement sans être interrompus par d'autres enfants qui veulent partager les mêmes ressources. Les enfants de cet âge sont trop jeunes pour comprendre le concept de partage ou de jeu à tour de rôle. Par conséquent, il faut prévoir une vaste et riche variété de ressources pour réduire le plus possible les risques de conflit.

D'autres éléments à ajouter à votre collection de jeu heuristique

L'objectif du jeu heuristique est de trouver les choses qui retiendront l'attention des jeunes enfants. Une bonne collection de jeu heuristique devrait comprendre un large éventail de ressources à caractère évolutif que les tout-petits peuvent découvrir et explorer. Ces ressources peuvent comprendre notamment :

- des objets naturels comme des pommes de pin, des morceaux d'écorce, des graines ou des cosses de graine de grande taille, des coquillages, des galets, etc.
- une variété d'objets du quotidien en bois, métal, tissu et caoutchouc, par exemple : des pinces à linge en bois, des grands bouchons de liège, des couvercles, des longueurs de chaînette de bouchon de lavabo, des trousseaux de clés, des longueurs de tissus et de rubans, des butées de porte, etc.
- un éventail de matériaux de récupération que vous avez vous-même récupérés ou que vous avez trouvés dans un centre de recyclage créatif.

En plus des objets en bois compris dans le kit de démarrage heuristique de TickiT, vous pouvez ajouter à votre collection de jeu heuristique :

- des choses qui roulent : balles faites en différents matériaux, bigoudis, petits tubes, bobines de fil ;
- des choses qui s'empilent : jeux de sous-verres, blocs, support pour tasses avec des bracelets et des anneaux en bois, ensemble de boîtes gigogne ;
- des choses qui s'introduisent dans un contenant : boîte à chaussures avec une fente dans le couvercle, sous-verres, CD, pinces à linge, grands boutons (>50 mm de dia.) ;
- des choses qui se portent : petits paniers, sacs en papier, bacs à glaçons.

La diversité des contenants fait partie intégrante d'une collection de jeu heuristique car les tout-petits voudront explorer les actions de mettre des choses à l'intérieur et de les sortir. Il pourrait s'agir des contenants suivants :

- boîtes de conserve avec un bord lisse et non coupant
- rouleaux de carton de différents diamètres
- contenants en verre épais
- bouteilles en plastique à large goulot
- ensemble de paniers gigogne
- petits sacs et bourses
- boîtes en bois, métal ou carton
- pots de fleurs en plastique

Comment préparer une séance heuristique

Les séances heuristiques devraient être introduites dans les activités quotidiennes, en laissant suffisamment de temps aux enfants de pleinement satisfaire leur curiosité vis à vis des ressources. En général, une séance dure environ une heure, y compris le temps nécessaire pour installer les ressources dans la pièce au début de la séance et pour les ranger à la fin. Il est préférable de préparer le jeu heuristique dans une pièce qui n'est pas occupée par les enfants.

Pour éviter toute confusion, et pour concentrer l'attention des jeunes enfants sur les ressources du jeu heuristique, il faudrait pousser tous les meubles vers les murs en vue de laisser la place aux enfants de mener leur exploration. Tout meuble de rangement à étagères ouvertes devrait être recouvert ou tourné vers le mur afin de bien séparer les ressources « quotidiennes » des ressources heuristiques.

Séparez et répartissez les différentes collections de ressources sur le sol en prévoyant beaucoup d'espace entre elles. Disposez les ressources de façon intéressante et attrayante, pour inviter les enfants à vouloir les explorer et voir ce qu'ils feront. Lorsque la pièce est prête, faites entrer les jeunes enfants et regardez attentivement ce qu'ils font.

Le rôle de l'adulte dans le jeu heuristique est d'observer attentivement, et de voir comment les enfants interagissent avec les ressources. Remarquez les différentes choses auxquelles les enfants s'intéressent, et comment ils les manipulent. Observez comment ils s'imposent des défis, résolvent des problèmes, expriment leurs idées créatives et font preuve d'un esprit critique. De temps en temps un tout-petit pourra inviter un adulte à se joindre à une certaine activité, mais en principe l'adulte ne devrait pas intervenir dans la séance de jeu heuristique ; n'oubliez pas, il n'y a pas de bonne ou mauvaise façon de faire les choses lorsqu'il s'agit de manipuler des matériaux à caractère évolutif.

Au cours de la séance, il faudra peut-être discrètement réorganiser certains des matériaux s'ils commencent à être trop mélangés, ce qui pourrait limiter les opportunités d'exploration créative des enfants. Les dernières dix minutes de la séance devraient être consacrées à faire participer les tout-petits à ranger les ressources afin qu'elles soient prêtes à l'emploi le lendemain. C'est le moment idéal de parler avec les jeunes enfants sur les différentes ressources : ce qu'elles sont et ce qu'elles peuvent faire, et les enfants pourront s'amuser à mettre les ressources dans le sac à cordon.

Observation des tout-petits pendant le jeu heuristique

Tous les tout-petits utiliseront les ressources d'une collection heuristique à leur propre et unique façon. L'observation attentive des enfants vous permettra de mieux comprendre leurs intérêts particuliers, leurs aptitudes et attitudes : quelles sont les choses qui retiennent leur attention, comment manipulent-ils les objets et combien

de temps se concentrent-ils sur ces objets ? Cela vous fournira une mine d'informations que vous pourrez utiliser pour planifier les prochaines expériences que vous allez proposer aux enfants en vue d'élargir et d'approfondir leur apprentissage.

Observez comment un tout-petit :

- Interagit avec les ressources. Est-il calme et concentré ou actif et enthousiaste ?
- Consacre du temps à faire une certaine investigation ou exploration.
- Retourne à la même exploration à plusieurs reprises pour développer ses aptitudes.
- Se pose des défis et trouve des solutions aux problèmes.

Partagez ces observations avec les parents de l'enfant, en soulignant ce que les enfants apprennent lorsqu'ils explorent et découvrent de cette manière. Cela permettra aux parents de voir la valeur des ressources à caractère évolutif et du jeu laissé à l'initiative de l'enfant.

Qu'est-ce que c'est un panier aux trésors ?

Les très jeunes bébés dépendent des adultes qui s'occupent d'eux pour leur fournir un large éventail d'expériences multisensorielles intéressantes en vue d'appuyer le développement sain de leur cerveau en pleine croissance. Les paniers aux trésors sont un moyen idéal pour leur apporter ces expériences. Un panier aux trésors est une collection intéressante de ressources naturelles et d'objets ménagers et de récupération réunis pour donner au tout-petit un éventail d'objets ne présentant aucun danger mais étant intéressants et intrigants à explorer.

L'idéal serait que la collection contienne 80 à 100 objets différents fabriqués à partir d'une plus grande variété possible de matériaux. Ces objets devraient être présentés au bébé dans un panier en osier rond d'environ 30 cm de diamètre et 12 cm de haut. Un panier de cette dimension est suffisamment large pour contenir la collection mais il est également très stable et ne risquera pas d'être renversé par l'exploration de son contenu par le bébé.

Les paniers aux trésors, conçus à l'origine par Elinor Goldschmied, peuvent être présentés aux bébés non mobiles à partir du moment où ils peuvent s'asseoir confortablement seuls jusqu'à ce qu'ils puissent se déplacer. Les ressources dans les paniers aux trésors stimulent la curiosité des très jeunes enfants, les incitent à explorer en utilisant leurs sens (le toucher, le goût, la vue et l'ouïe) et leur permettent de répondre à la question : « comment est cet objet ? »

Les paniers aux trésors devraient comprendre une plus grande variété possible d'objets, y compris des choses faites en bois, liège, tissu, papier, carton, métal, cuir, caoutchouc, verre épais, ainsi que des matériaux naturels comme des grands galets, des coquillages, des pommes de pin, des grandes cosses de graine, et des éponges naturelles. Elinor Goldschmied tenait à éviter le plastique dans ses paniers aux trésors mais les intervenants peuvent envisager d'ajouter des ressources en plastique dont la texture est intéressante.

Assurez-vous que la taille des objets est adaptée aux jeunes bébés ; choisissez des objets ni trop grands pour que les bébés puissent les manipuler sans frustration, et ni trop petits pour éviter le risque d'étouffement lorsqu'ils les explorent avec la bouche, les lèvres et la langue. Un testeur d'étouffement avec des petits objets est un petit dispositif conçu pour reproduire les dimensions de la gorge d'un bébé. Si un objet est trop grand pour passer dans ce testeur, il ne devrait pas présenter de danger d'étouffement.

Tous les enfants seront intéressés par différents objets ; par conséquent, pour créer un bon panier aux trésors, il est essentiel d'inclure une plus grande variété possible de ressources.

D'autres éléments à ajouter à la collection de votre panier aux trésors

Optez pour une large gamme d'objets dont la forme, la texture, le goût, la couleur, le poids et la température sont différents. Il peut s'agir d'objets naturels, ménagers ou de récupération, qui peuvent être en bois, métal, papier, carton, caoutchouc, pierre, verre ou plastique.

Objets naturels

pierres
morceaux d'écorce
pierre ponce
larges cosses de graine

coquillages
brindilles
calebasses
éponge luffa

pommes de pin
raphia
éponge naturelle
morceaux de cuir

bois flotté
citron
peau de mouton
morceau de fourrure

Objets du quotidien

cuillères en bois
pinceau à pâtisserie
cuillères de mesure
petite bourse
chausse-pied
casse-noix

cuillères en métal
brosse à ongles
clochette
sac de fèves
bigoudis
presse-ail

spatules
trousseau de clés
bracelet
butée de porte
bouchon en verre
pinces à linge

fouet
longueur de chaînette
passoire à thé
petite balle en métal
sous-verres
presse-citron

Comment utiliser un panier aux trésors

Une séance heuristique est un moment studieux organisé au bon moment de la journée pour s'assurer que les bébés sont confortables, de bonne humeur et éveillés. La programmation de la séance variera mais il est important d'être flexible et d'organiser les séances en fonction de l'humeur des bébés et non pas en fonction des routines quotidiennes de l'établissement. Les séances dureront autant de temps que les bébés seront intéressés à explorer les ressources : plus les objets dans le panier seront variés, et plus la séance risquera de durer. Pour tirer le meilleur parti de votre panier aux trésors, prévoyez de le sortir tous les jours plutôt que seulement une ou deux fois par semaine.

Les paniers aux trésors peuvent être utilisés avec un seul bébé ou avec deux ou trois bébés qui se partageront la même collection heuristique. Les tout-petits doivent être assis suffisamment près du panier pour pouvoir facilement atteindre son contenu et avoir de l'espace autour d'eux pour pouvoir jeter les objets qu'ils auront retirés du panier. Assurez-vous qu'il n'y a aucune autre source de distraction dans la pièce afin que les bébés puissent se concentrer pleinement à mener leur exploration.

L'adulte devrait s'asseoir à proximité et observer attentivement, mais sans intervenir. L'adulte peut rassurer par des gestes ou le langage corporel, mais c'est le moment d'être calme et attentif plutôt que d'essayer de diriger l'activité.

Observation des bébés à l'aide des paniers aux trésors

En observant attentivement un bébé pendant qu'il explore les objets dans un panier aux trésors, l'adulte accompagnant pourra apprendre énormément sur ses centres d'intérêt, ses compétences et ses dispositions. Chaque bébé interagira avec les objets heuristiques de façon différente : certains aimeront fouiller dans le panier et examiner un grand éventail de matériaux, tandis que d'autres auront des objets préférés qu'ils voudront retrouver chaque fois que le panier aux trésors est sorti.

Observez comment chaque bébé découvre les objets dans le panier :

- Est-il calme et concentré ou actif et excité ?
- Est-ce qu'il s'assoit très droit ?
- Quelle expression a-t-il sur son visage ?
- Quelle grandeur ont ses yeux ?

Servez-vous de ces observations pour vous faire une idée du bébé en tant qu'individu. Partagez vos observations avec les parents du bébé et utilisez ce que vous avez appris pour prévoir ce que vous allez offrir au bébé la prochaine fois pour stimuler sa curiosité et élargir son apprentissage et son développement.

Pour de plus amples informations sur le jeu heuristique et les paniers aux trésors, veuillez consulter : Developing Play for the Under 3s (Les jeux de développement pour les moins de trois ans), d'Anita M. Hughes. Rédigé par Linda Thornton et Pat Brunton. © Commotion 2024. E&OE.

Diese Sets beinhalten eine Reihe von hölzernen Objekten, die als Teil Ihrer heuristischen Spielzeugsammlung verwendet werden oder die Ihre Schatzkorbsammlung erweitern können. Alle Elemente sind aus nachhaltig bewirtschaftetem Buchenholz geschaffen. Diese Naturholzprodukte haben ein attraktives Äußeres, fühlen sich bei Berührung warm an und sind einfach zu handhaben.

Die Elemente haben eine Größe, in der sie von kleinen Kindern sicher verwendet werden können, ohne eine Erstickungsgefahr darzustellen. Der Zugbeutel bietet eine nützliche Möglichkeit, Ihre Sammlungen zu organisieren, und um die Sets bei Nichtverwendung aufzubewahren.

Überprüfen Sie die Elemente Ihrer heuristischen Spielesammlung oder der Schatzkorbsammlung regelmäßig, um sicher zu stellen, dass alle Objekte immer noch verwendungssicher sind, und entfernen Sie alle beschädigten, abgenutzten oder kaputten Teile, genau wie jene, die eine Gefahr darstellen. Stellen Sie sicher, dass die Objekte in der Sammlung sauber sind und regelmäßig gereinigt werden, um das Risiko einer Kreuzinfektion so gering wie möglich zu halten.

Was ist heuristisches Spielen?

Das Wort heuristisch stammt vom griechischen Wort eurisko ab, das ‚ich entdecke‘ bedeutet. Es beschreibt eine intuitive Art und Weise, auf Herausforderungen zu reagieren und Probleme zu lösen - genau das, was kleine Kinder beim heuristischen Spielen tun.

Kleinkinder sind nicht nur davon fasziniert, was Dinge sind, sondern auch davon, was sie tun. Ihre natürliche Neigung besteht darin, die Gegenstände hochzuheben und zu herauszufinden, wie sie sich mit ihren Fingern, Händen, Füßen oder anderen Körperteilen anfühlen. Sie interessieren sich für Struktur, Form, Farbe, Gewicht, Flexibilität und Formbarkeit der verschiedenen Gegenstände. Sie wedeln mit den Objekten herum, um zu sehen, wie sie sich bewegen, lassen sie fallen, um herauszufinden, welches Geräusch sie von sich geben, und schlagen sie auf eine harte Oberfläche, um festzustellen, ob sie ihre Form verändern oder sogar zerbrechen. Mithilfe ihrer manipulativen Fähigkeiten stoßen und piksen sie die verschiedenen Objekte an, drücken und quetschen sie und ziehen und drehen daran, um herauszufinden, was sie mit ihnen machen können. Sie interessieren sich beispielsweise dafür, welche Teile eines Gegenstandes sich bewegen und welche starr sind, ob die Gegenstände rollen oder springen, ob sie sich stapeln lassen, welche Teile ineinander passen und wie die Objekte von einem Ort zum anderen bewegt werden können.

Heuristisches Spielen ist eine wunderbare Möglichkeit, um die Neugier von Kleinkindern auf die Objekte, aus denen die Welt um sich herum besteht, zu wecken. Die Elemente, aus denen diese heuristische Spielesammlung besteht, gelten normalerweise nicht als Spielzeug für kleine Kinder, jedoch bieten sie gleichermaßen wertvolle Lernmöglichkeiten für diese. Es gibt kein Richtig und Falsch beim Spielen mit heuristischem Spielzeug, so dass alle Ideen gleich bedeutend sind. Durch die offene Natur heuristischer Elemente können alle Kleinkinder auf ihre eigene Art und Weise entdecken und erforschen, während sie ihre eigenen kreativen Ideen einbringen und auf ihren jeweiligen Erfahrungen aufbauen.

Unterschiedliche Kinder wollen unterschiedliche Dinge mit den Gegenständen ausprobieren, weshalb es für gutes heuristisches Spielen äußerst wichtig ist, so viele verschiedene Elemente wie möglich zu integrieren. Um den Kindern die Möglichkeit zu geben, das Beste aus dem heuristischen Spielen herauszuholen, ist es wichtig, dass sie ihre Ideen vollständig erforschen können, ohne dabei von anderen Kindern unterbrochen zu werden, die mit den gleichen Elementen spielen wollen. In diesem Alter sind Kinder noch nicht alt genug, um das Konzept des Teilens oder Abwechsels zu verstehen, weshalb eine breite Auswahl an Elementen in vielfacher Form bereitgestellt werden soll, um das Konfliktpotential zu verringern.

Andere Elemente zur Erweiterung Ihrer heuristischen Spielesammlung

Beim heuristischen Spielen geht es darum, herauszufinden, ‚was die Gegenstände machen‘. Eine gute heuristische Spielesammlung sollte eine breite Auswahl an offenen Elementen enthalten, die Kleinkinder erforschen können. Dazu kann Folgendes gehören:

- Natürliche Materialien wie etwa Kegeln, Rinde, große Samenkörner und Samenhülsen, Muscheln und Kieselsteine usw.
- eine Reihe von Haushaltsgegenständen aus Holz, Metall, Stoff und Gummi, z.B. Hölzerne Wäscheklammern, große Korken, Deckel, die Kette eines Abflusstopfs, ein Schlüsselbund, Stoffbahnen und Bänder, Türstopper usw.
- eine Vielzahl an Recycling-Material, das Sie entweder selbst gesammelt oder von einem kreativen Recycling-Center

erworben haben.

Neben hölzernen Objekten im TickiT Heuristisches Spielen Starter-Set kann Ihre heuristische Spielesammlung Folgendes beinhalten:

- rollende Gegenstände – Kugeln aus verschiedenen Materialien, Lockenwickler, kleine Tuben, Garnrollen
- stapelbare Gegenstände – ein Satz Untersetzer, Bausteine, Tassenständer mit Armbändern und hölzernen Ringen, ein Set aus ineinander passenden Schachteln
- Gegenstände zum Einwerfen – eine Schuhschachtel mit einem Schlitz im Deckel, Untersetzer, CDs, hölzerne Wäscheklammern, große Knöpfe (>50 mm Durchmesser)
- Gegenstände zum Tragen – kleine Körbe, Tragetaschen aus Papier, Eiswürfeltablets

Eine große Auswahl an Behältern bildet einen wichtigen Teil einer heuristischen Spielesammlung, da Kleinkinder davon fasziniert sind, Dinge ‚hinein zu stecken‘ und ‚heraus zu nehmen‘. Dazu kann Folgendes gehören:

- Dosen mit glatten Rändern
- Pappröhren mit unterschiedlichem Durchmesser
- Glasbehälter mit dicker Wand
- Plastikflaschen mit breitem Hals
- Ineinander steckbare Körbe
- kleine Beutel und Taschen
- Schachteln aus Holz, Metall oder Pappkarton
- Blumentöpfe aus Plastik

Vorbereitung einer Runde heuristischen Spielens

Heuristisches Spielen sollte fest in die tägliche Routine eingebettet werden, sodass Kinder genügend Zeit haben, ihre Neugier über die verschiedenen Elemente zu befriedigen. Eine typische Runde kann etwa eine Stunde lang dauern, inklusive der Zeit zum Auslegen der Elemente in einem Raum zu Beginn der Runde und dem Aufräumen am Ende. Die Vorbereitung für eine Runde sollte am besten in einem Raum stattfinden, in dem sich die Kinder gerade nicht aufhalten.

Um Verwirrung zu vermeiden und die Aufmerksamkeit der Kleinkinder auf den heuristischen Spielzeugen zu halten, sollten alle Möbel an die Seiten des Raums geräumt werden, sodass die Bodenfläche frei bleibt. Möbel mit offenen Regalen sollten abgedeckt oder umgedreht werden, um die ‚alltäglichen‘ Gegenstände von den heuristischen Spielzeugen zu trennen.

Legen Sie die verschiedenen Elementsammlungen in getrennte, unterschiedliche Bereiche des Bodens und lassen Sie ausreichend Platz zwischen ihnen. Arrangieren Sie die Spielzeuge auf interessante und einladende Weise, sodass die Kinder sie erforschen und herausfinden wollen, was sie damit tun können. Wenn der Raum bereit ist, holen Sie die Kinder herein und beobachten sie aufmerksam, was sie tun.

Die Rolle des Erwachsenen bei einer Runde heuristischen Spielens ist es, genau aufzupassen und zu beobachten, wie verschiedene Kinder mit den Elementen umgehen. Merken Sie sich, welches Kind sich für welche Dinge interessiert, und wie es damit umgeht. Beobachten Sie, wie sich die Kinder selbst Herausforderungen stellen, Probleme lösen, ihre kreativen Ideen ausdrücken und kritisch denken. Hin und wieder kann es vorkommen, dass ein Kind einen Erwachsenen dazu einlädt, bei einer bestimmten Aktivität mit zu machen, doch im Allgemeinen sollte der Erwachsene nicht in die Runde heuristischen Spielens eingreifen - denken Sie daran, dass es beim Umgang mit offenen Materialien kein Richtig oder Falsch gibt.

Während der Runde kann es notwendig sein, einige der Materialien diskret umzuräumen, wenn sie zu sehr vermischt werden und somit die Möglichkeiten der Kinder für kreatives Erforschen beeinträchtigen. In den letzten zehn Minuten der Runde sollten die Kleinkinder in das Aufräumen und Aufbewahren der Elemente für die Verwendung am nächsten Tag mit einbezogen werden. Dies ist eine großartige Möglichkeit, mit den Kleinkindern über die verschiedenen Elemente zu sprechen - was sie sind und was sie können, und Kindern macht es womöglich sogar Spaß, die Elemente in den Zugbeutel zu stecken.

Beobachten der Kleinkinder während des heuristischen Spielens

Alle Kleinkinder verwenden die Elemente einer heuristischen Spielesammlung auf ihre eigene, einzigartige Weise. Indem Sie genau beobachten, für welche Dinge sich die jeweiligen Kinder interessieren, wie sie mit den Objekten umgehen und für wie lange sie sich konzentrieren können, lernen Sie über ihre Interessen, Fähigkeiten und Einstellungen. Dank dieser zahlreichen Informationen können Sie planen, welche Erfahrungen sie ihren Kindern als nächstes anbieten, um ihr Lernerlebnis auszuweiten und zu vertiefen.

Beobachten Sie, wie ein Kleinkind:

- mit den Elementen umgeht. Handelt es ruhig und überlegt oder aktiv und enthusiastisch?
- seine Zeit beim Erforschen eines bestimmten Aspektes verbringt.
- wiederholt die gleichen Aspekte erforscht, um seine Fähigkeiten zu entwickeln.
- sich Herausforderungen stellt und Probleme löst.

Teilen Sie diese Beobachtungen mit den Eltern der Kinder und weisen Sie darauf hin, was die Kinder lernen, wenn sie auf diese Art und Weise erforschen. Dadurch können Eltern den Wert von offenen Spielzeugen und von dem durch Kinder initiierten Spielen erkennen.

Was ist ein Schatzkorb?

Sehr kleine Babys sind auf Erwachsene angewiesen, damit sie ihnen eine breite Auswahl an interessanten, multisensorischen Erfahrungen zur gesunden Entwicklung ihrer heranwachsenden Gehirne bereitstellen. Schatzkörbe sind eine tolle Möglichkeit, diese Erfahrungen zu bieten. Eine Schatzkorb ist eine Sammlung natürlicher und zusammengestellter Elemente und Haushaltsgegenstände, die einem Baby eine sichere und doch interessante und faszinierende Auswahl an Gegenständen bietet, welche es zu erforschen gilt.

Idealerweise sollte die Sammlung 80 - 100 verschiedene Gegenstände enthalten, die aus so vielen verschiedenen Materialien wie möglich bestehen. Diese sollten dem Baby in einem runden Weidenkorb mit einem Durchmesser von ca. 30 cm und einer Höhe von 12 cm bereitgestellt werden. Ein Korb mit diesen Abmessungen ist groß genug, um die Sammlung zu fassen, und gleichzeitig sehr stabil und fällt nicht um, wenn ein Baby den Inhalt erforscht.

Schatzkörbe, wie sie ursprünglich von Elinor Goldschmied entwickelt wurden, sind dafür gedacht, von nicht-mobilen Babys ab der Phase, in der sie bequem sitzen können, bis sie anfangen, sich herumzubewegen, verwendet zu werden. Die Gegenstände in dem Schatzkorb wecken die Neugier von jungen Kindern, verleiten sie dazu, mit ihrem Tast-, Seh- und Hörsinn zu erforschen und auf die Frage ‚Wie ist der Gegenstand?‘ zu antworten.

Eine Schatzkorbsammlung sollte so viele verschiedene Gegenstände wie möglich enthalten, einschließlich Objekten aus Holz, Kork, Stoff, Papier, Pappkarton, Metall, Leder, Gummi, dickem Glas sowie natürlichen Materialien wie großen Kieselsteinen, Tannenzapfen, großen Samenhülsen und Naturschwämmen. Elinor Goldschmied verzichtete rigoros auf Plastik in ihrem Schatzkorb, doch es steht Ihnen frei, Plastikelemente mit interessanten Strukturen hinzuzufügen.

Stellen Sie sicher, dass die Gegenstände eine geeignete Größe für den Umgang mit kleinen Babys haben. Sind sie zu groß, werden die Babys frustriert, sind sie zu klein, dann können die Gegenstände eine Erstickungsgefahr darstellen, da die Babys sie mit Mund, Lippen und Zunge erforschen. Ein ‚Verschlucktester‘ ist ein kleines Plastikgerät in der Größe eines Babyhalses. Wenn der Gegenstand zu groß ist, um in den Verschlucktester zu passen, dann sollte es keine Gefahr darstellen.

Unterschiedliche Kinder interessieren sich für unterschiedliche Gegenstände, weshalb es für einen guten Schatzkorb äußerst wichtig ist, so viele verschiedene Elemente wie möglich zu integrieren.

Andere Elemente zur Erweiterung Ihrer Schatzkorbsammlung

Sorgen Sie für eine breite Auswahl an Gegenständen, die sich in Form, Struktur, Geschmack, Farbe, Gewicht und Temperatur unterscheiden. Dazu können natürliche, gesammelte oder Haushaltsgegenstände gehören, die unter anderem aus Holz, Metall, Papier, Pappkarton, Gummi, Stein, Glas oder Plastik gefertigt sind.

Natürliche Gegenstände

Steine	Muscheln	Tannenzapfen	Treibholz
Rindenstücke	Zweige	Bast	Zitrone
Bimsstein	Kürbisse	Naturschwämme	Schaffell
Große Samenhülsen	Luffa	ein Stück Leder	ein Stück Fell
Haushaltsgegenstände			
Holzöffel	Metallöffel	Teigschaber	Schneebecken
Backpinsel	Nagelbürste	Schlüsselringe	Ketten

Messlöffel
Kleiner Beutel
Schuhanzieher
Nussknacker

Glocke
Bohnsäckchen
Lockenwickler
Knoblauchpresse

Armreif
Türstopper
Glaskorken
Wäscheklammer

Teesieb
kleine Metallschüssel
Untersetzer
Zitronenpresse

Verwendung eines Schatzkorbes

Eine Runde mit dem Schatzkorb ist eine ruhige Zeit zum Fokussieren, die zur richtigen Tageszeit abgehalten werden sollte, um sicher zu stellen, dass Babys sich wohl fühlen, glücklich und aufmerksam sind. Der Zeitpunkt, zu denen die Runden stattfinden, kann variieren, jedoch ist es wichtig, flexibel zu sein und die Runden so zu planen, dass sie zu der Stimmung der Babys passen und nicht zu den Routinen des Alltags. Die Runde dauert so lange, wie die Babys daran interessiert sind, die Elemente zu erforschen - je vielseitiger die Gegenstände in dem Korb sind, desto länger dauern die Runden. Um das beste aus Ihrem Schatzkorb herauszuholen, sollte er nicht nur ein oder zweimal pro Woche, sondern täglich verwendet werden.

Schatzkörbe können von einem einzelnen Baby oder zusammen zwei oder drei Babys verwendet werden, die sich die Schatzkorbsammlung teilen. Sie sollten nahe genug am Korb sitzen, um die Gegenstände bequem erreichen zu können, und genügend Platz um sich herum haben, um die aus dem Korb genommenen Gegenstände abzulegen. Stellen Sie sicher, dass der Bereich frei von Ablenkungen ist, sodass sich die Babys voll und ganz auf das Erforschen konzentrieren können.

Der Erwachsene sollte in der Nähe sitzen und genau beobachten, jedoch nicht eingreifen. Der Erwachsene kann durch Gesten und Körpersprache ermutigen, doch generell ist dies eine Zeit, in der er sich zurück lehnen und genau beobachten sollte, anstatt die Aktivität in eine bestimmte Richtung zu lenken.

Beobachten der Babys beim Verwenden der Schatzkörbe

Indem sie genau beobachten, wie ein Baby die Gegenstände in einem Schatzkorb erforscht, können Eltern viel über seine Interessen, Fähigkeiten und Veranlagungen lernen. Jedes Baby interagiert mit den Gegenständen im Schatzkorb auf unterschiedliche Art und Weise. Einigen macht es Spaß, durch den Korb zu wühlen und eine Vielzahl an Materialien zu erforschen, während andere Favoriten haben, mit denen sie sich in jeder Runde erneut beschäftigen wollen.

Beobachten Sie, wie die jeweiligen Babys mit den Gegenständen in dem Korb umgehen:

- Handelt es ruhig und überlegt oder aktiv und aufgeregt?
- Sitzt das Baby aufrecht?
- Welchen Gesichtsausdruck hat es?
- Wie groß sind die Augen des Babys?

Beobachten Sie, wie die jeweiligen Babys die Gegenstände in dem Korb erforschen:

- Sucht es immer nach dem gleichen Gegenstand?
- Wie erforscht das Baby die Gegenstände - mit dem Mund, durch Fallenlassen, durch Aufeinander schlagen oder Herumwedeln?
- Wie sehr interessieren sich die jeweiligen Babys für das, was andere Kinder machen?
- Wie lange ist das Baby am Schatzkorb interessiert?

Formen Sie mithilfe dieser Beobachtungen ein Bild des Babys als Individuum. Teilen Sie Ihre Beobachtungen mit den Eltern des Babys und verwenden Sie das erlangte Wissen, um zu planen, mit welchen Aktivitäten die Neugier des Babys als nächstes geweckt werden soll, um seine Lernerfahrung und Entwicklung auszuweiten.

Weitere Informationen zum heuristischen Spielen und dem Schatzkorb finden Sie unter: *Developing Play for the Under 3s* (Entwickelndes Spielen für Kinder unter 3 Jahren), von Anita M. Hughes. Geschrieben von Linda Thornton & Pat Brunton. © Commotion 2024. E&OE.

Estos juegos están compuestos por una gama de objetos de madera para utilizar como parte de su colección de recursos de juego heurístico, o para colecciones de cestas del tesoro. Todos los artículos están hechos de hayas cultivadas de manera sostenible. Estos productos de madera natural son interesantes para mirar, cálidos al tacto y muy agradables de manejar y manipular.

Los recursos son de un tamaño lo suficientemente grande como para que los niños pequeños los manejen con seguridad, sin que presenten un riesgo de asfixia. El saco de cordón es una forma útil de organizar las colecciones y de almacenar los conjuntos de recursos cuando no se utilizan.

Compruebe regularmente los recursos de sus colecciones de juego heurístico o cestas del tesoro para asegurarse de que todos los objetos continúen siendo seguros para el uso, y retire todos aquellos que estén astillados, desgastados o rotos, y que podrían constituir un peligro. Asegúrese de mantener limpios los objetos de las colecciones, así como de lavarlos regularmente para minimizar el riesgo potencial de contaminación.

¿Qué es el juego heurístico?

La palabra 'heurístico' deriva de la palabra griega 'eurisko' que significa 'yo descubro'. Se emplea para describir una forma intuitiva de hacer frente a los retos y resolver problemas – exactamente lo que los niños pequeños hacen cuando participan en el juego heurístico.

A los pequeños les fascina descubrir no solo lo que son las cosas, sino también para qué sirven. Su inclinación natural es recoger los objetos y explorar la sensación que producen utilizando los dedos, las manos, los pies u otras partes del cuerpo. Les interesan la textura, forma, color, peso, flexibilidad y maleabilidad de los diferentes objetos. Agitan las cosas para ver cómo se mueven, las dejan caer para oír el ruido que hacen y las golpean contra una superficie dura para ver si cambian de forma o se rompen. Utilizando sus habilidades de manipulación, empujan y pinchan, aprietan y aplastan, tuercen y tiran de los diferentes objetos para ver lo que pueden hacer con ellos. Puede que les interese descubrir qué partes de un objeto se mueven y cuáles permanecen inmóviles, si los objetos rodarán o rebotarán, si las cosas se pueden apilar, qué objetos se pueden introducir en otros y cómo los objetos se pueden mover de un lugar a otro.

El juego heurístico es una excelente oportunidad para capitalizar la curiosidad de los niños pequeños sobre los objetos que forman el mundo que les rodea. Los recursos que componen una colección de juego heurístico no incluirán el tipo de objetos considerados tradicionalmente como juguetes para niños pequeños, aunque ofrecen oportunidades igualmente valiosas para ampliar su aprendizaje. No existe una forma correcta e incorrecta de jugar con los recursos de juego heurístico, por lo que todas las ideas son igualmente válidas y útiles. La naturaleza abierta del recurso significa que todos los niños pueden explorar e investigar a su manera, aplicando sus propias ideas creativas y ampliando sus propias experiencias.

Los diferentes niños estarán interesados en hacer cosas distintas con los recursos, por lo que la clave para crear una buena colección de juego heurístico es incluir la mayor variedad posible de recursos. Para ayudar a los niños a aprovechar al máximo una sesión de juego heurístico, es importante que puedan explorar totalmente sus ideas sin ser interrumpidos por otros niños que quieran compartir los mismos recursos. Los niños de esta edad no son lo suficientemente mayores como para comprender el concepto de compartir o de 'usar por turnos', por lo que se deberán proporcionar abundantes cantidades de una gran variedad de recursos para minimizar la posibilidad de conflicto.

Otros artículos para añadir a su colección de juego heurístico

El propósito del juego heurístico es descubrir 'lo que hacen las cosas'. Una buena colección de juego heurístico deberá contener una amplia variedad de recursos abiertos que los pequeños puedan explorar e investigar. Éstos pueden incluir:

- materiales naturales, tales como piñas y corteza de árbol, semillas grandes y vainas de semillas, conchas y guijarros, etc.
 - una gama de objetos domésticos hechos de madera, metal, tejido y goma, p. ej., pinzas de madera para la colada, corchos grandes, tapaderas, trozos de cadena de tapón de fregadero, manojos de llaves, trozos de tejido y lazo, topes para puertas, etc.
 - diversos materiales recuperados, bien recopilados por usted mismo u obtenidos de un centro de reciclaje creativo.
- Además de los objetos de madera contenidos en el paquete inicial de juego heurístico TickIT, su colección de juego heurístico podría incluir:

- objetos que ruedan – bolas hechas de diferentes materiales, rulos para el cabello, tubos pequeños, carretes de hilo
- objetos apilables – juegos de posavasos, bloques, árbol de tazas con pulseras y anillos de madera, juego de cajas nido
- objetos para meter – caja de zapatos con una ranura en la tapadera, posavasos, CDs, pinzas de madera, botones grandes (>50 mm diá.)
- objetos para transportar – cestas pequeñas, bolsas de papel, bandejas para cubitos de hielo

Disponer de diversos recipientes es una parte esencial de toda colección de juego heurístico, ya que los niños querrán explorar las actividades de 'meter cosas' y 'sacar cosas'. Éstos pueden incluir:

- latas con bordes no afilados
- tubos de cartón de diferentes diámetros
- recipientes de vidrio grueso
- botellas de plástico de cuello ancho
- cestas nido
- bolsas pequeñas y monederos
- cajas de madera, metal o cartón
- tiestos de plástico

Cómo organizar una sesión de juego heurístico

Las sesiones de juego heurístico se deberán programar dentro de la rutina diaria del establecimiento, asegurando que los niños tengan suficiente tiempo para satisfacer plenamente su curiosidad sobre los recursos. Una sesión típica podría durar una hora, incluyendo el tiempo para organizar los recursos en el aula al comienzo de la sesión, así como el tiempo para recogerlos al final. La preparación de la sesión se hace mejor en un aula que no estén ocupando los niños.

Para evitar la confusión y centrar la atención de los niños en los recursos de juego heurístico, se deberá mover todo el mobiliario hacia los lados del aula con el fin de despejar el espacio de suelo. Todo mobiliario para almacenamiento con estanterías abiertas se deberá cubrir o darlo la vuelta para mantener los recursos 'cotidianos' separados de los recursos de juego heurístico.

Disponga las diferentes colecciones de recursos en áreas distintas y separadas del suelo, con abundante espacio entre ellas. Organice los recursos de una forma que les resulte interesante y atrayente a los niños, animándolos para que quieran investigarlos y descubrir lo que hacen. Cuando el aula esté preparada, invite a entrar a los niños y observe atentamente sus acciones.

La función del adulto en una sesión de juego heurístico es observar atentamente, viendo cómo los diferentes niños interactúan con los recursos. Tome nota de los objetos que interesan a diferentes niños y cómo los manipulan. Observe cómo se plantean retos a sí mismos, resuelven problemas, expresan sus ideas creativas y piensan de manera crítica. En ocasiones, el niño podría invitar al adulto a participar en una actividad particular, aunque, por lo general, el adulto no deberá interferir en la sesión de juego heurístico – recuerde que no hay una forma correcta o incorrecta de hacer las cosas al manejar materiales abiertos.

Durante la sesión, puede que sea necesario reorganizar discretamente algunos de los materiales si parece que se están desordenando demasiado, limitando como resultado las oportunidades de los niños para practicar la exploración creativa. Los últimos diez minutos de la sesión se deberán dedicar a animar a los niños a recoger y guardar los recursos para utilizarlos al día siguiente. Ésta es una oportunidad ideal para hablar con los niños sobre los diferentes recursos – qué son y cuál es su función; asimismo, los niños pueden disfrutar de meter los recursos en el saco de cordón.

Observación de los niños durante el juego heurístico

Los niños utilizarán los recursos de una colección de juego heurístico de manera única e individual. Observando atentamente qué cosas interesan a los diferentes niños, cómo manipulan los objetos y cuánto tiempo se concentran, le ayudará a formar su propio conocimiento sobre los intereses, habilidades y actitudes individuales de éstos. Esto le proporcionará mucha información para planear las siguientes experiencias que puede ofrecer a los niños para ampliar y profundizar su aprendizaje.

Observe cómo el niño:

- Interactúa con los recursos. ¿Está tranquilo y concentrado o activo y entusiasmado?
- Se concentra durante un tiempo en una investigación o exploración particular.
- Vuelve a la misma exploración en muchas ocasiones diferentes, desarrollando sus habilidades.
- Se plantea retos y busca soluciones a los problemas.

Comparta estas observaciones con los padres del niño, indicando lo que aprenden los niños al explorar e investigar de esta forma. Esto ayudará a los padres a comprender el valor de los recursos abiertos y del juego iniciado por el niño.

¿Qué es una cesta del tesoro?

Los bebés dependen de los adultos para que les proporcionen una amplia gama de interesantes experiencias multisensoriales destinadas a apoyar el desarrollo sano de sus cerebros. Las cestas del tesoro son una manera ideal de ofrecer dichas experiencias. Una cesta del tesoro es una colección de interesantes recursos naturales y recuperados, así como de objetos domésticos, reunidos para proporcionarle al bebé una gama segura, aunque interesante e intrigante, de objetos para explorar.

Idealmente, la colección deberá contener entre 80 y 100 objetos diferentes hechos de la mayor variedad posible de materiales. Éstos se le deberán presentar al bebé en una cesta redonda de mimbre de unos 30 cm de diámetro y 12 cm de altura. Una cesta de estas dimensiones es lo suficientemente grande para contener la colección, pero también es muy estable e improbable que se vuelque cuando el bebé explora su contenido.

Las cestas del tesoro, concebidas originalmente por Elinor Goldschmied, se han diseñado para ser utilizadas por bebés que todavía no andan, desde que son capaces de sentarse cómodamente hasta que son lo bastante mayores para comenzar a desplazarse. Los recursos de la colección contenida en la cesta del tesoro despertarán la curiosidad de los niños muy pequeños, animándolos a explorar utilizando sus sentidos del tacto, sabor, vista y oído, así como a responden a la pregunta: '¿Cómo es este objeto?'.

La colección de una cesta del tesoro deberá contener una variedad lo más amplia posible de objetos hechos de madera, corcho, tejido, papel, cartón, metal, cuero, goma, vidrio grueso, junto con materiales naturales, tales como guijarros grandes, conchas, piñas de pino, vainas grandes de semillas y esponja natural. Elinor Goldschmied procuró evitar el plástico en su cesta del tesoro, pero los practicantes pueden considerar la adición de algunos recursos de plástico con texturas interesantes.

Asegúrese de que los objetos sean de un tamaño adecuado para ser manipulados por bebés. Si son demasiado grandes los bebés se sentirán frustrados, y si son demasiado pequeños podrían presentar peligro de asfixia, ya que los bebés los exploran con la boca, los labios y la lengua. Un 'probador de asfixia' es un pequeño dispositivo de plástico construido para imitar las dimensiones de la garganta de un bebé. Si el objeto es demasiado grande para ser introducido en el probador de asfixia, no debería constituir un peligro.

Diferentes niños estarán interesados en distintos objetos, por lo que la clave para crear una buena cesta del tesoro es incluir la mayor variedad posible de recursos.

Otros artículos que puede añadir a su colección de la cesta del tesoro

Incluya una amplia gama de objetos que difieran en forma, textura, sabor, color, peso y temperatura. Éstos pueden ser objetos naturales, recursos recuperados u objetos domésticos, y pueden estar hechos de madera, metal, papel, cartón, goma, piedra, vidrio y plástico.

Objetos naturales

piedras	conchas	piñas de pino	madera de deriva
trozos de corteza	ramitas	rafia	limón
piedra pómez	calabaza	esponja natural	piel de borrego
vainas grandes de semillas	lufa	trozo de cuero	trozo de piel

Objetos domésticos

cucharas de madera	cucharas de metal	espátulas	batidor
cepillo de repostería	cepillo de uñas	manejo de llaves	trozo de cadena
cucharas medidoras	campana	brazalete	colador de té
monedero pequeño	saco relleno de cuentas	tope para puerta	cuenco pequeño de metal

calzador
cascanueces

rulo
prensador de ajo

tapón de vidrio
pinza para ropa

posavaso
exprimidor de limón

Cómo utilizar la cesta del tesoro

Una sesión con la cesta del tesoro es un período centrado y tranquilo que se organiza en el momento adecuado del día para asegurar que los bebés estén cómodos, contentos y alerta. La hora de la sesión puede variar, pero es importante ser flexible y programarla conforme al ánimo del bebé y no en base a la rutina del establecimiento. La sesión durará todo el tiempo que el bebé esté interesado en explorar los recursos – cuanto mayor sea la variedad de objetos en la cesta, más larga será la sesión. Para obtener el mayor partido posible de su cesta del tesoro, planee sacarla todos los días en lugar de una o dos veces a la semana.

La cesta del tesoro se puede utilizar con un solo bebé, aunque dos o tres bebés también pueden compartir la colección de una misma cesta del tesoro. Los bebés se deberán sentar lo suficientemente cerca de la cesta como para poder alcanzar el contenido con facilidad, y tener un espacio despejado alrededor para deshacerse de los objetos sacados de la cesta. Asegúrese de que el área esté libre de distracciones para que los bebés se puedan concentrar atentamente en sus exploraciones.

El adulto se deberá sentar cerca y observar atentamente, pero sin interferir. El adulto puede ofrecer confianza mediante gestos y lenguaje corporal, pero éste es el momento para sentarse y observar de cerca sin intentar dirigir la actividad que está teniendo lugar.

Observación de los bebés cuando utilizan la cesta del tesoro

Al observar de cerca mientras el bebé explora los objetos de una bolsa del tesoro, el practicante tendrá la oportunidad de aprender mucho sobre los intereses, las habilidades y la disposición del bebé. Cada bebé interactuará con los objetos de la bolsa del tesoro de forma diferente. Algunos disfrutarán rebuscando dentro de la cesta e investigando una amplia gama de materiales, mientras que otros tendrán objetos favoritos a los que volverán cada vez que la cesta del tesoro esté fuera.

Observe cómo cada uno de los bebés aborda los objetos de la cesta:

- ¿Está tranquilo y concentrado o activo y excitado?
- ¿Se sienta muy derecho el bebé?
- ¿Qué expresión tiene el rostro del bebé?
- ¿Cuánto se agrandan los ojos del bebé?

Observe cómo el bebé explora los objetos de la cesta:

- ¿Busca el bebé siempre la misma cosa?
- ¿Cómo explora el bebé los objetos – metiéndoselos en la boca, tirándolos, golpeando una cosa con otra, agitándolos?
- ¿Hasta qué punto está atento cada bebé a lo que hacen los demás?
- ¿Durante cuánto tiempo permanece interesado el bebé en la cesta del tesoro?

Utilice estas observaciones para formar una imagen del bebé como persona individual. Comparta sus observaciones con los padres del bebé y utilice el conocimiento adquirido para planear lo siguiente que puede ofrecerle al bebé para despertar su curiosidad y ampliar su aprendizaje y desarrollo.

Para más información sobre el Juego Heurístico y las Cestas del Tesoro, vea: *Developing Play for the Under 3s*, de Anita M. Hughes. Escrito por Linda Thornton y Pat Brunton. © Commotion 2024. E&OE.

Zestawy składają się z różnych elementów drewnianych przeznaczonych do zabawy heurystycznej lub kompletowania „koszy skarbów”. Wszystkie elementy zostały wykonane z drewna bukowego ze zrównoważonej uprawy. Te naturalne, drewniane, estetyczne i ciepłe w dotyku produkty zapewniają pełną satysfakcję użytkownikom.

Elementy zostały dobrane tak, aby były wystarczająco duże i bezpieczne dla małych dzieci, nie stwarzając ryzyka zadławienia podczas zabawy. Woreczek ze ściągaczem służy do porządkowania kolekcji i przechowywania elementów zestawów, kiedy nie są one używane.

Należy regularnie sprawdzać elementy wchodzące w skład zestawów do zabawy heurystycznej i koszy skarbów w celu upewnienia się, że są one nadal bezpieczne oraz usuwać wszystkie przedmioty, które zostały obtłuczone, zużyte lub uszkodzone i które mogą z tego względu stanowić zagrożenie. Wszystkie przedmioty z kolekcji należy utrzymywać w czystości i regularnie myć w celu zminimalizowania zakażeń krzyżowych.

Na czym polega zabawa heurystyczna?

Słowo „heurystyczny” wywodzi się z greckiego eurisko, co znaczy „odkrywam”. Oznacza umiejętność radzenia sobie z wyzwaniami i rozwiązywania problemów w oparciu o intuicję – właśnie tak dzieje się, gdy małe dzieci biorą udział w zabawie heurystycznej.

Maluchy zafascynowane są odkrywaniem nie tylko tego, czym są określone rzeczy, ale także tym, co można z nimi robić. Mają naturalną skłonność do podnoszenia różnych przedmiotów i odkrywania ich poprzez zmysł dotyku za pomocą palców, rąk, stóp lub innych części ciała. Interesuje ich tekstura, kształt, kolor, waga, elastyczność i plastyczność różnych przedmiotów. Machają nimi w powietrzu, aby sprawdzić jak się poruszają, upuszczają je, żeby zobaczyć jaki dźwięk wydadzą, uderzają nimi o twardą powierzchnię, aby przekonać się, czy zmieniają kształt, czy nawet stłuką się. Korzystając ze swoich umiejętności manipulacyjnych popychają i szturchają różne przedmioty, ściskają je i zginiatają, pociągają i skręcają, aby zobaczyć, co mogą z nimi zrobić. Dzieci mogą być zainteresowane tym, które części danego przedmiotu poruszają się, a które pozostają nieruchome, czy przedmiot będą się toczył lub odbijać od powierzchni, czy można je układać jeden na drugim, który przedmiot da radę włożyć do innego i jak można przenieść przedmioty z miejsca na miejsce.

Zabawa heurystyczna to wspaniała okazja, aby wykorzystać zainteresowanie malucha przedmiotami w otaczającym go świecie. Przedmioty wchodzące w skład kolekcji do zabawy heurystycznej nie są tradycyjnymi zabawkami dla małych dzieci, jednak zapewniają one matemu dziecku równie cenne możliwości uczenia się. Nie istnieje prawdziwy, czy nieprawdziwy sposób zabawy z wykorzystaniem zestawów heurystycznych – wszystkie pomysły są równie ważne i cenne. Otwarty charakter zabawy z wykorzystaniem zestawów oznacza, że maluch może odkrywać i badać świat na swój sposób, wykorzystując własne kreatywne pomysły i doświadczenia.

Każde dziecko będzie wykorzystywać elementy zestawu w inny sposób, zatem kluczem do stworzenia udanej kolekcji do zabawy heurystycznej jest jak największa różnorodność materiałów. Aby dziecko odniosło jak największe korzyści z zabawy heurystycznej, ważne jest, żeby mogło ono w pełni realizować własne pomysły i aby inne dzieci, które chcą wykorzystać te same zasoby, nie przeszkadzały mu w tym. Dzieci w tym wieku nie są na tyle dojrzałe, aby zrozumieć na czym polega dzielenie się lub „czekanie na swoją kolej” – w celu zminimalizowania potencjalnego konfliktu należy więc zapewnić dzieciom odpowiednią ilość różnorodnych materiałów.

Inne przedmioty, które można dodać do kolekcji służącej do zabawy heurystycznej

Zabawa heurystyczna polega na tym, aby dowiedzieć się „co można robić z różnymi rzeczami”. Odpowiednio skomponowany zestaw do zabawy heurystycznej powinien zawierać różnorodne zasoby stwarzające maluchom możliwości wolnej interpretacji, umożliwiając im odkrywanie i badanie świata. Może on zawierać:

- materiały naturalne, takie jak szyszki, kora, duże nasiona i strąki nasion, muszle, kamyki etc.
- różne przedmioty gospodarstwa domowego wykonane z drewna, metalu, tkaniny i gumy, np. drewniane klamki do suszenia ubrań, duże korki, pokrywki, łańcuszki zatyczek do zlewu, pęki kluczy, kawałki tkanin lub wstążki, łańcuchy drzwiowe etc.
- różnorodne materiały z odzysku zgromadzone samodzielnie lub pozyskane z centrum kreatywnego recyklingu.

Poza elementami drewnianymi wchodzącymi w skład zestawu startowego TickIT kolekcja do zabawy heurystycznej może zawierać:

- przedmioty, które można turlać – piłeczki wykonane z różnych materiałów, wálki do włosów, niewielkie rurki, szpule
- przedmioty, które można układać jeden na drugim/wkładać jeden do drugiego – zestaw podkładek pod szklanki, klocki, stojaki do wieszania bransoletek i drewnianych pierścieni, zestaw pudełek „od najmniejszego do największego”
- przedmioty, do których można wkładać inne rzeczy – pudełko po butach z otworem w pokrywie z podkładkami pod szklanki, płytami CD, drewnianymi klamkami do suszenia ubrań lub dużymi guzikami (o średnicy >50 mm)
- przedmioty służące do przenoszenia – koszyki, papierowe torebki na zakupy, tacki na kostki lodu.

Różnego rodzaju pojemniki stanowią istotną część kolekcji do zabawy heurystycznej, ponieważ małe dzieci chętnie „wkładają” i „wyjmują” przedmioty. Mogą to być:

- puszki z gładkimi brzegami
- zestaw koszyków „od najmniejszego do największego”
- kartonowe tuby o różnych średnicach
- małe torebki i portmonetki
- pojemniki z grubego szkła
- drewniane, metalowe lub kartonowe pudełka
- plastikowe butelki z szeroką szyjką
- plastikowe doniczki

Jak przygotować zajęcia poświęcone zabawie heurystycznej

Sesje zabaw heurystycznych powinny być planowane z uwzględnieniem rozkładu dnia placówki w taki sposób, żeby dzieci miały wystarczająco dużo czasu, aby w pełni zaspokoić swoją ciekawość co do oferowanych im materiałów. Typowa sesja może trwać godzinę, włącznie z czasem przeznaczonym na przygotowanie zasobów w sali na początek sesji i ich odłożeniu na miejsce po jej zakończeniu. Sesję najlepiej przygotować w sali nie zajmowanej przez dzieci.

Aby uniknąć zamieszania i skupić uwagę maluchów na materiałach do zabawy heurystycznej, należy odsunąć wszystkie meble na bok, pozostawiając wolną przestrzeń na podłodze. Należy przykryć lub odwrócić wszystkie służące do przechowywania meble z otwartymi półkami tak, aby oddzielić materiały „codzienne” od zasobów przeznaczonych do zabawy heurystycznej.

Rozłóż różne kolekcje na osobnych, wytyczonych obszarach podłogi pozostawiając między nimi dużo wolnego miejsca. Ułóż materiały w taki sposób, aby wzbudzały zainteresowanie i zapraszały do zabawy, zachęcając dzieci do oglądania i sprawdzania, co można z nimi robić. Gdy sala będzie gotowa, zaprosz maluchy do środka i uważnie obserwuj, co robią.

Rola dorosłego podczas sesji zabawy heurystycznej polega na uważnej obserwacji interakcji dziecka z zasobami. Zwróć uwagę na to, co interesuje każde z dzieci i jak postępuje się ono przedmiotami. Obserwuj, jakie wyzwania sobie stawia, w jaki sposób rozwiązuje problemy, jak realizuje swoje kreatywne pomysły i jak wykorzystuje umiejętność myślenia krytycznego. Może się zdarzyć, że maluch zaprosi dorosłego do określonego zajęcia - zasadniczo jednak osoby dorosłe nie powinny ingerować podczas zabaw heurystycznych – należy pamiętać, że w przypadku zabaw o charakterze otwartym nie ma prawidłowego, ani nieprawidłowego sposobu korzystania z materiałów.

Może okazać się, że trzeba będzie dyskretnie przemieścić niektóre materiały, jeśli wymieszają się one podczas sesji, utrudniając możliwości kreatywnej eksploracji przez dzieci. Ostatnie dziesięć minut sesji należy poświęcić na zachęcanie maluchów do porządkowania i odkładania materiałów na miejsce do wykorzystania następnego dnia. Jest to idealna okazja do rozmowy z maluchami o różnych materiałach – czym są i co można z nimi robić, dzieciom może spodobać się również „pakowanie” materiałów do woreczka ze ściągaczem.

Obserwacja maluchów podczas zabawy heurystycznej

Każdy maluch będzie wykorzystywał materiały z kolekcji do zabawy heurystycznej na swój własny sposób. Uważna obserwacja tego, czym interesuje się każde z dzieci, w jaki sposób postępuje się przedmiotami i jak długo potrafi się skoncentrować pozwoli Ci lepiej zrozumieć indywidualne zainteresowania, umiejętności i predyspozycje dziecka. To studnia wiedzy, w oparciu o którą można planować dalsze zajęcia służące poszerzaniu i pogłębianiu procesu uczenia się przez dziecko.

Obserwuj jak maluch:

- Korzysta z materiałów. Czy jest spokojny i zamyślony, czy aktywny i pełen entuzjazmu?
- Wykorzystuje czas poświęcony na badanie konkretnego przedmiotu i eksplorację.
- Powraca kilkakrotnie do tej samej czynności poświęconej eksploracji, rozwijając swoje umiejętności.
- Stawia sobie wyzwania i rozwiązuje problemy.

Podziel się tymi spostrzeżeniami z rodzicami malucha i wskaż, czego uczą się ich dzieci badając i odkrywając otoczenie w ten sposób. Pomoże to rodzicom docenić wartość materiałów przeznaczonych do zabawy o otwartym charakterze, inicjowanej przez dziecko.

Co to jest kosz skarbów?

Niemowleta i małe dzieci polegają na swoich dorosłych opiekunach, którzy dbają o to, aby zapewnić im wiele interesujących doznań multisensorycznych, wspierając zdrowy rozwój rozwijającego się mózgu. Kosze skarbów to idealny sposób dostarczenia dziecku tego rodzaju doznań. Kosz skarbów to kolekcja interesujących materiałów naturalnych, materiałów odzyskanych oraz przedmiotów gospodarstwa domowego, stanowiąca bezpieczny, lecz jednocześnie interesujący, intrygujący i bogaty zestaw przedmiotów, które może badać dziecko.

Najlepiej, aby kolekcja zawierała 80 – 100 różnych przedmiotów wykonanych z możliwie najróżnorodniejszych materiałów. Powinny być one dostarczone dziecku w okrągłym wiklinowym koszyku o średnicy około 30 cm i wysokości około 12 cm. Koszyk o tych wymiarach jest wystarczająco duży, aby pomieścić taką kolekcję. Jest również bardzo stabilny, a prawdopodobieństwo tego, że zostanie przewrócony przez dziecko badające jego zawartość jest niewielkie.

Zgodnie z pierwotnym założeniem Elinor Goldschmied kosze skarbów stworzone zostały z myślą o nie potrafiących jeszcze chodzić małych dzieciach, od chwili kiedy są one w stanie utrzymać pozycję siedzącą do czasu, kiedy dorosną na tyle, aby móc się samodzielnie poruszać. Materiały w kolekcji kosza skarbów wzbudzają ciekawość małych dzieci, zachęcając do eksploracji za pomocą zmysłu dotyku, smaku, wzroku i słuchu oraz szukania odpowiedzi na pytanie „Jaki jest ten przedmiot?”

W koszu skarbów powinno znaleźć się jak najwięcej różnych przedmiotów wykonanych z drewna, korka, tkaniny, papieru, kartonu, metalu, skóry, gumy, grubego szkła wraz z materiałami naturalnymi, np. duże kamyki, muszle, szyszki sosnowe, duże strąki nasion czy gąbka naturalna. W swoim koszu skarbów Elinor Goldschmied starała się unikać przedmiotów plastikowych, choć w praktyce można wziąć pod uwagę dodanie ciekawych pod względem tekstury elementów plastikowych.

Należy upewnić się, że przedmioty są odpowiedniej wielkości dla małych dzieci. Jeśli będą za duże, zniechęci to dzieci, natomiast zbyt małe przedmioty mogą stwarzać ryzyko zadławienia, ponieważ dzieci będą je badać wykorzystując do tego jamę ustną, wargi i język. „Tester zadławienia” to małe, plastikowe urządzenie odpowiadające wielkości gardła dziecka. Jeśli przedmiot jest zbyt duży, aby zmieścić się w testerze zadławienia, nie powinien on stanowić zagrożenia. Każde z dzieci będzie zainteresowane różnymi przedmiotami, zatem kluczem do stworzenia udanego kosza skarbów jest jak największa różnorodność zasobów.

Inne przedmioty, które można dodać do kolekcji kosza skarbów

Postaraj się dodać wiele różnych przedmiotów różniących się kształtem, teksturą, smakiem, kolorem, wagą i temperaturą. Mogą to być przedmioty pochodzenia naturalnego, materiały z odzysku bądź z gospodarstwa domowego, które zostały wykonane z drewna, metalu, papieru, kartonu, gumy, kamienia, szkła lub plastiku.

Przedmioty pochodzenia naturalnego

kamienie	muszle	szyszki sosnowe	drewno wyrzucone na brzeg
kawałki kory	gałązki	rafia	cytryna
pumeks	tykwki	gąbka naturalna	owcza wełna
duże strąki nasion	gąbka roślinna	skóra	futro

Przedmioty gospodarstwa domowego

drewniane łyżki	metalowe łyżki	szpatułki	trzepaczka
-----------------	----------------	-----------	------------

pędzelek do ciast	szczoteczka do paznokci	pęk kluczy	kawałek łańcucha
tyżki miarowe	dzwonek	bransoletka	sitko do herbaty
portmonetka	woreczek wypełniony grochem	łańcuch drzwiowy	metalowa miseczka
tyżka do butów	watek do włosów	zatykaczka do butelki	podkładka pod szklankę
dziadek do orzechów	wyciskacz do czosnku	klamerka do suszenia ubrań	wyciskacz do cytryn

Jak korzystać z kosza skarbów

Zabawa z koszem skarbów to sesja przebiegająca w spokoju i skupieniu, zorganizowana w odpowiedniej porze dnia, kiedy dzieci czują się komfortowo, są zadowolone i zdolne do skupienia uwagi. Sesja może mieć miejsce w różnych porach - ważne jest, aby być elastycznym i planować ją biorąc pod uwagę nastrój dzieci, a nie rozkład dnia placówki. Sesja trwa tak długo, jak długo dzieci wyrażają zainteresowanie zawartością kosza – im większa różnorodność przedmiotów w koszu, tym zapewne dłużej potrwa sesja. Aby jak najlepiej wykorzystać swój kosz skarbów, przeprowadzaj sesję codziennie, a nie jedynie raz bądź dwa razy w tygodniu.

Z kosza skarbów można korzystać w pracy z jednym dzieckiem bądź z dwójgiem lub trójgiem dzieci, dzielących tę samą kolekcję. Dzieci powinny siedzieć wystarczająco blisko kosza, aby móc z łatwością sięgać po znajdujące się w nim przedmioty oraz mieć wokół siebie wolną przestrzeń do odrzucania przedmiotów wyjętych z kosza. Należy upewnić się, że nic w pomieszczeniu nie rozprasza uwagi dzieci, aby mogły się one odpowiednio skupić na swoich odkryciach.

Dorośli powinien siedzieć blisko i uważnie obserwować, lecz nie ingerować. Dorosły może udzielać zachęty za pomocą gestów i języka ciała – jest to jednak moment, aby wygodnie usiąść i bacznie obserwować, nie próbując nadawać kierunku toczącej się zabawie.

Obserwacja małych dzieci w zabawie z koszem skarbów

Uważna obserwacja dziecka badającego przedmioty znajdujące się w koszu skarbów pozwoli obserwatorowi dowiedzieć się wiele na temat zainteresowań, umiejętności i predyspozycji dziecka. Każde dziecko będzie w inny sposób wykorzystywało przedmioty z kosza skarbów. Niektóre dzieci będzie cieszyć grzebanie w koszu i badanie wielu różnych materiałów, inne będą miały swoich faworytów, do których będą chciały wracać za każdym razem, gdy pojawi się kosz.

Obserwuj w jaki sposób każde z dzieci reaguje na przedmioty znajdujące się w koszu:

- Czy dziecko jest spokojne i zamyślane, czy aktywne i podekscytowane?
- Czy dziecko siedzi wyprostowane?
- Jaki wyraz twarzy ma dziecko?
- Jak szeroko otwarte są oczy dziecka?

Zwróć uwagę, jak dziecko bada przedmioty znajdujące się w koszu:

- Czy zawsze szuka tego samego przedmiotu?
- W jaki sposób dziecko poznaje przedmioty – czy wkłada je do buzi, upuszcza je, uderza nimi o siebie, macha nimi?
- W jakim stopniu dziecko zwraca uwagę na to, co robią inne dzieci?
- Jak długo dziecko utrzymuje zainteresowanie koszem skarbów?

Wykorzystaj te spostrzeżenia, aby stworzyć indywidualny obraz dziecka. Podziel się swoimi spostrzeżeniami z rodzicami dziecka i wykorzystaj zdobytą wiedzę w planowaniu dalszych zajęć dla dziecka w taki sposób, aby wzbudzić jego ciekawość i wspomóc proces uczenia się i rozwój.

Więcej informacji na temat zabawy heurystycznej i koszy skarbów znajdziesz w książce:

Developing Play for the Under 3s autorstwa Anita M. Hughes.

Autorzy tekstu: Linda Thornton i Pat Brunton. © Commotion 2024. E&OE.

Questi set comprendono una gamma di oggetti di legno da usare nell'ambito della vostra raccolta di risorse per il gioco euristico o di oggetti destinati al cestino dei tesori. Tutti gli articoli sono ottenuti dal legno di alberi di faggio coltivati in modo sostenibile. Questi prodotti in legno naturale hanno un aspetto attraente, sono caldi al tatto e molto gradevoli da maneggiare e manipolare.

Le risorse sono state scelte in modo da essere sufficientemente grandi affinché i lattanti le possano manipolare in sicurezza, senza che esse presentino un pericolo di soffocamento. Il sacchetto con chiusura a cordoncino consente di organizzare in modo pratico le vostre raccolte e di conservare i set di risorse quando non vengono utilizzati.

Verificate con regolarità le risorse delle vostre raccolte per il gioco euristico o il cestino dei tesori per assicurarvi che tutti gli oggetti siano sempre sicuri da utilizzare e rimuovete quelli scheggiati, usurati o rotti e che potrebbero rappresentare un pericolo. Assicuratevi che gli oggetti della raccolta siano puliti e lavati con regolarità per ridurre al minimo il potenziale di infezione incrociata.

Che cos'è il gioco euristico?

Il termine euristico deriva dal greco "eurisko" che significa "io scopro". È usata per descrivere un modo intuitivo di rispondere alle sfide e risolvere i problemi - esattamente quello che i bambini in tenera età fanno quando sono impegnati nel gioco euristico.

Lattanti e divezzi sono affascinati non solo dallo scoprire gli oggetti ma anche da cosa faranno. La loro inclinazione naturale è quella di raccogliere le cose di esplorarle usando le loro dita, mani, piedi o altre parti del corpo. Sono interessati alla consistenza, forma, colore, peso, flessibilità e malleabilità dei diversi oggetti. Guardano le cose che li circondano per vedere come si muovono, le fanno cadere per sentire quale suono emettono e le picchiano contro una superficie dura per vedere se cambiano forma o persino se si rompono. Utilizzando le loro capacità di manipolazione, spingono e colpiscono, stringono e schiacciano, tirano e ruotano gli oggetti per vedere cosa possono fare con essi. Potrebbero essere interessati a scoprire quali parti di un oggetto si muovono e quali rimangono ferme, se gli oggetti rotolano o rimbalzano, se si impilano uno sull'altro, quali oggetti possono essere inseriti in altri e come si possono spostare da un luogo all'altro.

Il gioco euristico rappresenta un'opportunità fantastica per far leva sulla curiosità che i bambini in tenera età dimostrano nei confronti degli oggetti che formano il mondo che li circonda. Le risorse che compongono una raccolta di giocattoli euristici non appartengono al tipo di oggetti tradizionalmente considerati come giocattoli per la prima infanzia, ma offrono opportunità altrettanto preziose per ampliare l'apprendimento dei più piccoli. Non esiste un modo giusto o sbagliato di giocare con le risorse per il gioco euristico, per cui le idee di ciascun bambino sono valide e meritano di essere esplorate. Poiché le risorse sono aperte alle estremità, tutti i bambini possono esplorare e ricercare a modo proprio, applicando le loro idee creative e consolidando le loro esperienze.

Bambini diversi saranno interessati a fare cose diverse con le risorse per cui la chiave per creare una buona raccolta di giocattoli euristici è quella di includere la più ampia varietà di risorse possibile. Al fine di consentire a lattanti e divezzi di trarre il massimo da una sessione di gioco euristico, è importante che essi possano esplorare appieno le loro idee senza essere interrotti da altri bambini che vogliono usare le stesse risorse. Nei primi anni di vita, i bambini non comprendono il concetto di condivisione o di "fare a turno" per cui occorre offrire loro grandi quantità di una ricca varietà di risorse al fine di minimizzare la possibilità di conflitti.

Altri oggetti da aggiungere alla vostra raccolta di giocattoli euristici

Il gioco euristico consiste nello scoprire "cosa faranno le cose". Una buona raccolta di giocattoli euristici dovrebbe contenere una ampia gamma di risorse aperte alle estremità che i bambini possano esplorare e studiare. Queste possono includere:

- materiali naturali come pigne, la corteccia di un albero, semi di grandi dimensioni e baccelli, conchiglie e sassi, ecc.
- una gamma di oggetti di uso comune in casa fatti in legno, metallo, stoffa e gomma, per es. mollette per il bucato in legno, tappi in sughero di grandi dimensioni, coperchi, tappi del lavandino con la catenella, mazzi di chiavi, stoffe e nastri, fermaporta, ecc.
- una varietà di materiali rigenerati, raccolti personalmente o presso un centro di riciclaggio creativo.

Oltre agli oggetti in legno presenti nel set Starter TickiT per il gioco euristico, la vostra raccolta di giocattoli euristici potrebbe includere:

- oggetti che rotolano – palline di materiali diversi, bigodini, tubi di piccole dimensioni, rocchetti di cotone
- oggetti che si impilano – set di sottobicchieri, blocchi, portatazze con bracciale e anelli di legno, set di scatole cinesi
- oggetti da "imbucare" – scatola da scarpe con una fessura nel coperchio, sottobicchieri, CD, mollette per il bucato in legno, bottoni di grandi dimensioni (diametro >50 mm)
- oggetti da portare – piccoli cestini, sacchetti di carta, vassoi per i cubetti di ghiaccio

Una varietà di contenitori forma parte essenziale di una raccolta di giocattoli euristici perché lattanti e divezzi vogliono esplorare come gli oggetti "si mettono dentro" e come "si tirano fuori". Questi potrebbero includere:

- lattine dai bordi lisci
- tubi in cartone di vario diametro
- contenitori dai lati in vetro spesso
- bottiglie in plastica dal collo largo
- cestini impilabili
- borsette e portamonete
- scatole in legno, metallo o cartone
- vasi in plastica per fiori

Come predisporre una sessione di gioco euristico

Le sessioni di gioco euristico devono essere programmate nella routine quotidiana del contesto, assicurando che i bambini abbiano tempo a sufficienza per soddisfare appieno la loro curiosità nei confronti delle risorse. Una sessione tipica potrebbe durare un'ora circa, incluso il tempo per preparare le risorse nella stanza all'inizio della sessione e quello per riportarle al termine della stessa. È meglio preparare la sessione in una stanza nella quale i bambini non siano entrati.

Per evitare confusione e iniziare a focalizzare l'attenzione dei bambini sulle risorse per il gioco euristico, sarebbe meglio che tutti i mobili venissero spostati da una parte della stanza per lasciare libero lo spazio sul pavimento. Tutti i mobili che presentino scaffali aperti dovrebbero essere coperti oppure girati per tenere distinte le risorse "di tutti i giorni" da quelle per il gioco euristico.

Allestire le diverse raccolte di risorse in aree separate e distinte del pavimento, lontane le une dalle altre. Organizzare le risorse in modo che abbiano un aspetto interessante e invitante, incoraggiando i bambini a studiarle e vedere che cosa esse potranno fare. Quando la stanza è pronta, invitare i bambini ed osservare attentamente cosa fanno.

Il ruolo dell'adulto in una sessione di gioco euristico è quello di osservare da vicino la modalità di interazione dei diversi bambini con le risorse. Prendete nota degli oggetti verso i quali ogni bambino dimostra interesse e del modo con cui li manipola. Osservate il modo in cui affrontano le sfide, risolvono i problemi, esprimono le loro idee creative e si impegnano nel pensiero critico. Occasionalmente, un bambino potrebbe invitare l'adulto a partecipare ad un'attività specifica, ma in generale, l'adulto non dovrebbe interferire con la sessione di gioco euristico; ricordate che non c'è alcun modo giusto o sbagliato di fare le cose quando si manipolano materiali aperti alle estremità.

Durante la sessione potrebbe essere necessario riorganizzare con discrezione alcuni materiali se questi dovessero apparire in disordine e limitare così le opportunità dei bambini di esplorare in modo creativo. Gli ultimi dieci minuti della sessione dovrebbero essere usati per coinvolgere i bambini nel riordinare e riporre le risorse, per poterle utilizzare il giorno successivo. Questa è l'opportunità ideale per spiegare ai bambini le diverse risorse - che cosa sono e cosa possono fare - e i bambini potranno voler "infilare" le risorse nel sacchetto con chiusura a cordoncino.

Osservare i bambini durante il gioco euristico

Tutti i bambini useranno le risorse di una collezione per il gioco euristico nel loro modo esclusivo e personale. Osservando da vicino gli oggetti che interessano bambini diversi, il modo in cui essi li manipolano e per quanto tempo si concentrano, vi consentirà di comprendere i loro interessi, capacità e attitudini individuali. Questo offrirà molte informazioni che permetteranno di pianificare le esperienze da offrire ai bambini la volta successiva, per ampliare e approfondire il loro apprendimento. Osservate il modo in cui un bambino:

- Interagisce con le risorse. È calmo e pensieroso oppure attivo ed entusiasta?

- Passa del tempo a compiere uno studio o un'esplorazione particolare.
- Ripete la stessa esplorazione in molte occasioni diverse, sviluppando le proprie capacità.
- Lancia delle sfide e trova soluzioni ai problemi.

Condividete queste osservazioni con i genitori del bambino, indicando cosa sta apprendendo quando esplora e studia in questo modo. Questo aiuterà i genitori ad apprezzare il valore delle risorse aperte alle estremità e del gioco iniziato dal bambino.

Che cos'è il cestino dei tesori?

I lattanti dipendono dagli adulti che si prendono cura di loro per vivere un'ampia gamma di esperienze multisensoriali interessanti che favoriscono lo sviluppo sano del loro cervello, in fase di maturazione. I cestini dei tesori rappresentano una modalità ideale per offrire queste esperienze. Il cestino dei tesori è una raccolta di risorse interessanti, naturali e riciclate, e di oggetti domestici raccolti per offrire al lattante una gamma sicura ma curiosa e intrigante di oggetti da esplorare.

Idealmente, la raccolta dovrebbe contenere tra 80-100 oggetti diversi realizzati nella più ampia varietà di materiali possibile. Questi oggetti dovrebbero essere presentati al lattante in un cestino di vimini rotondo, del diametro di circa 30 cm e di circa 12 cm d'altezza. Un cestino di queste dimensioni è sufficientemente grande da contenere la raccolta di oggetti ma è anche molto stabile e resisterà al ribaltamento durante l'esplorazione del suo contenuto da parte del lattante.

I cestini dei tesori, come concepiti originariamente da Elinor Goldschmied, sono ideati per essere usati da bambini che non camminano ancora, dallo stadio in cui riescono a rimanere confortevolmente in posizione seduta fino a quando iniziano a compiere i primi passi. Le risorse delle raccolte del cestino dei tesori destano la curiosità nei lattanti, invitando loro ad esplorarle con il senso del tatto, gusto, vista e udito e a rispondere alla domanda: "Com'è questo oggetto?".

La raccolta contenuta in un cestino dei tesori dovrebbe comprendere la più ampia varietà di oggetti possibile tra i quali oggetti in legno, sughero, stoffa, carta, cartone, metallo, cuoio, gomma, vetro spesso, oltre a materiali naturali come sassi di grandi dimensioni, conchiglie, pigne, baccelli di grandi dimensioni, spugne naturali. Elinor Goldschmied cercava il più possibile di evitare la plastica nel suo cestino dei tesori ma gli operatori potrebbero voler prendere in considerazione l'aggiunta di alcune risorse in plastica dalla consistenza interessante.

Assicuratevi che gli oggetti siano di dimensioni idonee per essere manipolati dai lattanti. Se troppo grandi, i bambini potrebbero mostrare segni di frustrazione, se troppo piccoli, gli oggetti potrebbero rappresentare un pericolo di soffocamento perché i lattanti li esplorano con la bocca, le labbra e la lingua. Un "tester antisoffocamento" è rappresentato da un piccolo dispositivo in plastica realizzato per simulare le dimensioni della gola di un lattante. Se l'oggetto è troppo grande per entrare nel tester, non dovrebbe rappresentare un pericolo.

Bambini diversi saranno interessati ad oggetti diversi per cui la chiave per creare un buon cestino dei tesori è quella di includere la più ampia varietà di risorse possibile.

Altri oggetti da aggiungere alla vostra raccolta del cestino dei tesori

Cercate di reperire una ampia gamma di oggetti diversi per forma, consistenza, gusto, colore, peso e temperatura. Si potrebbe trattare di oggetti naturali, risorse riciclate o oggetti di uso domestico e potrebbero essere fatti di lana, metallo, carta, cartone, gomma, pietra, vetro, plastica.

Oggetti naturali

sassi	conchiglie	pigne	pezzi di legno
pezzi di sughero	ramoscelli	raffia	limoni
pietra pomice	zucche	spugne naturali	pelli di pecora
baccelli di grandi dimensioni	spugne vegetali	pezzi di cuoio	pezzi di pelliccia

Oggetti di uso domestico

cucchiaini di legno
pennello da pasticceria
misurini
borsellino
calzascarpe
schiaccianoci

cucchiaini di metallo
spazzolino per unghie
campanella
pouf
bigodino
spremiaglio

spatole
mazzo di chiavi
braccialetto
fermaporta
tappo in vetro
molletta per il bucato

frusta
catenella
colino
piccola ciotola in metallo
sottobicchiere
spremilimoni

Come usare il cestino dei tesori

Una sessione di gioco con il cestino dei tesori è un momento tranquillo e concentrato, che avviene durante la giornata quando i lattanti sono calmi, felici e desti. L'orario della sessione può variare ma è importante essere flessibili e pianificarla in modo da adattarsi all'umore dei bambini e non alle routine del contesto. La sessione durerà per tutto il tempo in cui i lattanti dimostrano interesse nell'esplorazione delle risorse; tanto più grande sarà la varietà di oggetti nel cestino tanto più a lungo è probabile che la sessione duri. Per trarre il meglio dal gioco con il cestino dei tesori fate in modo da renderlo disponibile ogni giorno, anziché soltanto una o due volte alla settimana.

I cestini dei tesori possono essere usati con un singolo bambino o con due o tre bambini che condividono la stessa raccolta di oggetti. I bambini devono essere seduti sufficientemente vicini al cestino per poter raggiungerne facilmente il contenuto e avere spazio libero attorno ad essi sul quale posare gli oggetti rimossi dal cestino. Assicuratevi che l'area sia priva di distrazioni, in modo che i bambini possano realmente concentrarsi sulla loro esplorazione.

L'adulto deve sedersi vicino e osservare senza interferire. Può offrire rassicurazione con gesti e linguaggio corporeo, ma questo è un momento durante il quale deve sedersi e osservare, anziché cercare di dirigere l'attività in fase di svolgimento.

Osservare i lattanti mentre usano i cestini dei tesori

Osservando attentamente un lattante intento ad esplorare gli oggetti di un cestino dei tesori, l'operatore potrà acquisire molte informazioni sui suoi interessi, capacità e disposizioni. Ogni lattante interagirà con gli oggetti del cestino dei tesori in modo diverso. Alcuni preferiranno rovistare nel cestino e studiare una ampia gamma di materiali, altri avranno degli oggetti preferiti che useranno ogni volta sia disponibile il cestino dei tesori.

Osservate come ciascun lattante si avvicina agli oggetti nel cestino:

- È calmo e penseroso oppure attivo ed entusiasta?
- Si siede con la schiena molto dritta?
- Quale espressione ha in viso?
- Quanto grandi sono i suoi occhi?

Notate come ciascun lattante esplora gli oggetti nel cestino:

- Cerca sempre lo stesso oggetto?
- In che modo esplora gli oggetti: con la bocca, facendoli cadere, colpendo tra loro gli oggetti, agitandoli con la mano?
- Quanta attenzione presta a quello che fanno gli altri bambini?
- Per quanto tempo rimane interessato al cestino dei tesori?

Usate queste osservazioni per creare un'immagine individuale del lattante. Condividete le vostre osservazioni con i genitori del bambino e usate le conoscenze da voi acquisite per pianificare cosa gli offrirete successivamente per destare la sua curiosità e ampliare il suo apprendimento e sviluppo.

Per maggiori informazioni sul Gioco euristico e i Cestini dei tesori, consultare: *Developing Play for the Under 3s* (Sviluppare il gioco per bambini in età inferiore ai 3 anni) di Anita M. Hughes. Scritto da Linda Thornton e Pat Brunton. © Commotion 2024. Salvo E&O.

De här paketen innehåller olika träföremål som du kan använda under heuristisk lek eller i en korg med skatter. Alla delarna är tillverkade i hållbart odlad bok. De här produkterna i naturträ är vackra, varma och sköna att hantera och leka med.

Delarna är så pass stora att små barn kan hantera dem på ett säkert sätt och de utgör inte en kvävningsrisk. Påsen med dragsko är perfekt för att organisera dina föremål och förvara dem när de inte används.

Kontrollera föremålen regelbundet för att se till att de fortfarande är säkra för användning och plocka bort de som har repats, blivit slitna eller kan utgöra en risk. Håll alla föremål rena och rengör dem regelbundet för att minska risken för smittspridning.

Vad är heuristisk lek?

Ordet heuristisk härstammar från det grekiska ordet "eurisko" som betyder "jag upptäcker". Det används för att beskriva ett intuitivt sätt att ta sig an utmaningar och lösa problem – precis vad små barn gör vid heuristisk lek.

Små barn vill inte bara ta reda på vad saker är, utan även vad de gör. De vill plocka upp saker och utforska dem med hjälp av sina fingrar, händer, fötter eller andra kroppsdelar. De är intresserade av struktur, form, vikt, flexibilitet och formbarhet hos olika föremål. De viftar med saker för att se hur de rör sig, tappar dem för att få reda på hur de låter och slår med dem mot en hård yta för att se om de ändrar form eller går sönder. Med hjälp av sina motoriska färdigheter petar, klämmer, drar och vrider de på olika föremål för att se vad de kan göra med dem. De kan vara intresserade av att ta reda på vilka delar av ett föremål som rör sig och vilka delar som är fasta, om föremålen rullar eller studsar, om de kan staplas på ett annat föremål, vilka delar som passar inuti andra saker och hur föremål kan flyttas mellan olika platser.

Den heuristiska leken ger en perfekt möjlighet att använda små barns nyfikenhet på olika föremål i sin omgivning. De delar som ingår i ett heuristiskt lekpaket är inte traditionella leksaker för små barn, men de ger lika värdefulla möjligheter att öka barnens lärande. Det finns inget rätt eller fel sätt att leka med heuristiska föremål och alla sätt är lika värdefulla. Det öppna tillvägagångssättet innebär att alla små barn kan utforska på sitt eget vis, använda sina egna kreativa idéer och bygga vidare på sina egna erfarenheter.

Olika barn är intresserade av att använda föremålen på olika sätt. Därför är det viktigt att erbjuda så många olika föremål som möjligt i en heuristisk samling. För att barnen ska få ut så mycket som möjligt av leken är det viktigt att de kan utforska sina idéer fullt ut, utan att de avbryts av andra barn som vill använda samma föremål. Barn i den här åldern är inte tillräckligt gamla för att förstå konceptet att dela med sig eller vänta på sin tur. Därför bör det finnas tillräckligt många föremål för att minska risken för konflikter.

Andra föremål som kan läggas till i den heuristiska samlingen

Heuristisk lek handlar om att få reda på vad saker gör. En bra heuristisk samling innehåller flera olika föremål som små barn kan utforska. Det kan omfatta:

- naturmaterial som kottar, bark, stora frön och frökapslar, snäckor och stenar m.m.
- ett antal hushållsföremål tillverkade av trä, metall, tyg, gummi, t.ex. knoppar av trä, stora korkar, lock, kedjor, nycklar, tygbitar, band, dörrstopp m.m.
- ett utbud av återanvända material som du har samlat in.

Förutom träföremålen i startpaketet för heuristisk lek från TickiT kan din samling innehålla föremål som kan användas för att:

- rulla – bollar av olika material, hårspolar, små rör, trådrullar
- stapla – glasunderlägg, klossar, muggställning med armband och träringar, lådor som kan staplas i varandra
- lägga i – en skokartong med en skära i locket, underlägg, cd-skivor, träknoppar, stora knappar (större än 50 mm i diameter)
- bära – små korgar, papperspåsar, isformar

Olika slags behållare är en viktig del av den heuristiska samlingen eftersom små barn vill utforska genom att

lägga i saker och plocka ur saker. Det här kan omfatta:

- burkar med släta kanter
- kartongrullar av olika storlek
- behållare av tjockt glas
- plastflaskor med bred hals
- korgar som kan staplas i varandra
- små väskor
- lådor i trä, metall eller kartong
- blomkrukor i plast

Så här förbereder du för heuristisk lek

Heuristisk lek ska planeras in i vardagen och ge barnen tillräckligt med tid för att tillfredsställa sin nyfikenhet på föremålen. En vanlig leksession kan vara i en timme, inklusive tid för förberedelser i början av sessionen och städning efteråt. Förbered helst sessionen i ett rum där barnen inte är närvarande.

För att undvika att barnen blir förvirrade och se till att de kan fokusera på lekföremålen bör alla möbler föras åt sidan så att det finns en ordentlig golvyta. Alla förvaringsmöbler med öppna hyllor bör täckas över eller vändas om för att tydligt separera vardagliga föremål från de heuristiska lekföremålen.

Placera ut olika samlingar på olika, avgränsade ytor med gott om plats mellan dem. Ordna föremålen så att de ser intressanta ut och barnen uppmuntras att undersöka dem och vad de gör. När rummet är klart kan du bjuda in barnen och se vad de gör.

Den vuxna rollen i heuristisk lek är noggrann observation av hur olika barn interagerar med föremålen. Lägga märke till vilka föremål som olika barn är intresserade av och hur de använder dem. Observera hur de utmanar sig själva, löser problem, uttrycker sina kreativa idéer och använder kritiskt tänkande. Ibland kan små barn bjuda in vuxna i en viss aktivitet, men överlag bör inte vuxna delta i den heuristiska leksessionen. Kom ihåg att det inte finns något rätt eller fel sätt när det gäller en öppen användning av material.

Under sessionen kan det vara nödvändigt att diskret ordna några av materialen om de blandas och begränsar barnens möjligheter till kreativ utforskning. De sista tio minuterna bör användas till att låta barnen hjälpa till med städning och förvaring av föremålen, så att de kan användas igen nästa dag. Det här är ett perfekt tillfälle att prata med barnen om de olika föremålen – vad de är och vad de kan göra. Barnen kan även tycka om att lägga i föremålen i förvaringspåsen.

Observera barn under heuristisk lek

Alla små barn använder de heuristiska lekföremålen på sitt eget sätt. Genom att observera vilka föremål som barnen är intresserade av, hur de använder föremålen och hur länge de är koncentrerade ökar du din egen medvetenhet om deras olika intressen, färdigheter och attityder. Det ger dig mycket information om vilka upplevelser som du kan erbjuda för att öka och fördjupa barnens lärande.

Observera hur små barn:

- Interagerar med föremålen. Är de lugna och fundersamma eller aktiva och ivriga?
- Läger tid på en viss utforskning.
- Går tillbaka till samma utforskning vid flera tillfällen och utvecklar sina färdigheter.
- Hanterar utmaningar och hittar lösningar på problem.

Dela observationerna med barnens föräldrar och berätta vad barnen lär sig när de utforskar föremål på det här sättet. Det här hjälper föräldrar att se möjligheterna med öppen utforskning och lek initierad av barnen själva.

Vad är en korg med skatter?

Mycket små barn är beroende av att vuxna förser dem med intressanta upplevelser för alla sinnen som ger stöd åt en hälsosam utveckling av deras hjärnor. En korg med skatter är ett perfekt sätt att erbjuda sådana upplevelser. En korg med skatter är en samling med intressanta, naturliga och återanvända föremål och hushållsföremål som läggs i en korg. Det ger barnet en säker och intressant möjlighet att utforska olika föremål.

Korgen bör innehålla 80–100 olika föremål av så många olika material som möjligt. Föremålen bör ligga i en rund korg med en diameter på ungefär 30 cm och en höjd på ungefär 12 cm. En korg av den här storleken är tillräckligt stor för att rymma hela samlingen. Den är också så pass stabil att den inte välter när barnet utforskar innehållet.

En korg med skatter är, enligt Elinor Goldschmied, utformad för att användas av barn från det att de kan sitta upp tills de är tillräckligt gamla för att ta sig runt på egen hand. Föremålen i korgen väcker små barns nyfikenhet, ger dem möjlighet att utforska dem med hjälp av beröring, smak, syn och hörsel, samt att svara på frågan "Hur är det här föremålet?".

En korg med skatter bör innehålla ett brett utbud av olika föremål, inklusive föremål av trä, kork, papper, kartong, metall, läder, gummi, tjockt glas, samt naturföremål som stenar, snäckor, kottar, stora frökapslar och natursvampar. Elinor Goldschmied ville helst undvika plastföremål i sina korgar, men det kan vara användbart att lägga till några intressanta plastföremål.

Se till att föremålen har en lämplig storlek för små barn. Om de är för stora blir barnet frustrerat och om de är för små kan de utgöra en kvävningsrisk eftersom barnen vill utforska dem med munnen, läpparna och tungan. Det finns testcylindrar i plast som har utformats för att efterlikna storleken på barnens strupe. Om föremålet är för stort för cylindern utgör det ingen kvävningsrisk.

Olika barn är intresserade av olika föremål. En bra korg med skatter innehåller därför ett brett utbud med olika föremål.

Andra föremål som du kan lägga i en korg med skatter

Sikta på ett brett utbud med föremål av olika form, struktur, smak, färg, vikt och temperatur. Det kan vara naturliga föremål, återanvända föremål eller hushållsföremål tillverkade av trä, metall, papper, kartong, gummi, sten, glas och plast.

Naturliga föremål

Stenar	snäckor	kottar	drivved
barkbitar	kvistar	natursnöre	citron
pimpsten	kalebasser	natursvampar	fårskinn
stora frökapslar	luffa	läderbitar	pälsbitar

Hushållsföremål

träsked	metallsked	stekspade	visp
bakpensel	nagelborste	nyckelknippa	kedja
mått	klocka	armband	tesil
liten väska	bönpåse	dörrstopp	liten metallskål
skohorn	hårspole	glaspropp	underlägg
nötknäckare	viltlöspress	klädnopp	citruspress

Så här använder du en korg med skatter

En korgsession är en lugn och fokuserad tid under precis rätt tidpunkt under dagen, så att barnet är bekvämt, nöjt och piggt. Tidpunkten kan variera, men det är viktigt att vara flexibel och att anpassa sessionen efter barnets humör och inte efter omgivningen. Sessionen varar så länge som barnen är intresserade av att utforska innehållet. Ju mer variation, desto längre blir förmodligen sessionen. Du får ut mest av korgen om du planerar in en session varje dag istället för en eller två gånger i veckan.

En korg med skatter kan användas med ett barn eller med två-tre barn som använder samma korg. De bör sitta tillräckligt nära korgen för att lätt komma åt innehållet och ha en yta bredvid sig där de kan lägga föremål som de plockar upp från korgen. Se till att området inte har något som distraherar, så att barnen verkligen kan fokusera på att utforska sina föremål.

En vuxen ska sitta i närheten och observera, men inte störa. En vuxen kan uppmuntra med gester och kroppsspråk, men ska inte försöka styra aktiviteten. Det är ett tillfälle för observation.

Observera barn som använder en korg med skatter

En vuxen kan lära sig mycket om barns intressen, färdigheter och attityder genom att observera hur de utforskar olika föremål i en korg med skatter. Barnen interagerar med föremålen på olika sätt. Vissa tycker om att leta igenom korgen och utforska många olika material, medan andra har några favoriter som de hela tiden återvänder till under varje session.

Observera hur barnen närmar sig föremålen i korgen:

- Är barnet lugnt och fundersamt eller aktivt och ivrigt?
- Sitter barnet rakt upp?
- Vilket ansiktsuttryck har barnet?
- Hur stora är barnets ögon?

Lägg märke till hur barnet utforskar objekten i korgen:

- Letar barnet alltid efter samma föremål?
- Hur utforskar barnet föremålen – med munnen, genom att tappa dem eller slå ihop föremål, genom att vifta med föremålen?
- Hur uppmärksam är barnet på vad de andra barnen gör?
- Hur länge är barnet intresserat av korgen?

Använd observationerna för att bygga upp en bild av barnet som en person. Dela med dig av observationerna med barnens föräldrar och använd din nya kunskap för att planera nästa steg när det gäller att bygga vidare på deras nyfikenhet, lärande och utveckling.

Mer information om heuristisk lek och korgar med skatter finns i:

Developing Play for the Under 3s av Anita M. Hughes.

Skrivet av Linda Thornton och Pat Brunton. © Commotion 2024. E&OE.

Het ontdekken van heuristisch spel

Deze sets bestaan uit een verscheidenheid aan houten objecten die als onderdeel van uw collectie heuristisch spelmateriaal, of voor voorwerpen in een schatmand kunnen worden gebruikt. Alle onderdelen zijn gemaakt van duurzaam verbouwde beukenbomen. Deze natuurlijke houtproducten zijn mooi om te zien, warm om aan te raken en erg prettig om te hanteren en mee te spelen.

De voorwerpen zijn groot genoeg voor veilig spel door jonge kinderen, en brengen dus geen verstikkingsrisico met zich mee. De tas met trekkoord is handig voor het ordenen van uw collecties en voor het opbergen van de sets spelmaterialen als ze niet worden gebruikt.

Controleer de voorwerpen in uw collectie heuristische spelmaterialen of schatmand om ervoor te zorgen dat ze nog veilig zijn om te gebruiken en verwijder alle objecten die schilferen, zijn versleten of kapot zijn, en een risico kunnen vormen. Houd de objecten in de collectie schoon en was ze regelmatig om het risico van kruisbesmetting tot een minimum te beperken.

Wat is heuristisch spel?

Het woord heuristisch is afgeleid van het Griekse woord "eurisko" dat "ik ontdek" betekent. Het wordt gebruikt om een intuïtieve manier te beschrijven om uitdagingen aan te gaan en problemen op te lossen - precies wat jonge kinderen doen als ze met heuristisch spel bezig zijn.

Peuters vinden het fascinerend om niet alleen te ontdekken wat dingen zijn, maar ook wat ze zullen doen. Hun natuurlijke inclinatie is om voorwerpen op te pakken en met hun vingers, handen, voeten of andere lichaamsdelen te onderzoeken hoe ze voelen. Ze zijn geïnteresseerd in de textuur, vorm, kleur, het gewicht, de flexibiliteit en de vormbaarheid van verschillende objecten. Ze zwaaien dingen rond om te zien hoe ze bewegen, laten ze vallen om te horen hoe ze klinken en slaan ze op een hard oppervlak om te zien of ze van vorm veranderen of zelfs stuk gaan. Met gebruik van hun manipulatieve vaardigheden, drukken en porren, knijpen en pletten, en trekken en draaien ze verschillende objecten om te zien wat ze ermee kunnen doen. Ze gaan op onderzoek uit om te ontdekken welke delen van een object bewegen en welke op hun plaats blijven, of objecten rollen of stuiten, of dingen op elkaar gestapeld kunnen worden, welke objecten in andere objecten passen en hoe objecten van de ene naar de andere plek verplaatst kunnen worden.

Heuristisch spel is een geweldige kans om te kapitaliseren op de nieuwsgierigheid van peuters naar de objecten waaruit de wereld om hen heen bestaat. De objecten waaruit een collectie heuristisch spelmateriaal bestaat, worden doorgaans niet als traditioneel speelgoed voor jonge kinderen beschouwd, maar bieden dezelfde waardevolle mogelijkheden om de leerervaringen van kinderen uit te breiden. Er is geen goede of verkeerde manier om met heuristisch spelmateriaal te spelen, dus elk idee is even waardevol en de moeite waard. De vrije aard van het spelmateriaal betekent dat alle peuters op hun eigen manier op onderzoek en ontdekkingstocht kunnen gaan, hun eigen creatieve ideeën kunnen toepassen en hun eigen ervaringen kunnen opbouwen.

Ieder kind is weer op een andere manier geïnteresseerd in de manier waarop ze het spelmateriaal gebruiken, dus de sleutel voor het creëren van een goede collectie heuristisch spelmateriaal is om zoveel mogelijk variëteit in het materiaal aan te brengen. Om kinderen de kans te geven om het meeste uit een heuristische spelsessie te halen, is het belangrijk dat ze hun ideeën volledig kunnen onderzoeken zonder te worden onderbroken door andere kinderen die hetzelfde materiaal willen delen. Kinderen van deze leeftijd zijn niet oud genoeg om het concept delen of 'om beurten' te gebruiken, dus moeten grote hoeveelheden zeer gevarieerd materiaal worden aangeboden om mogelijke conflicten te voorkomen.

Andere voorwerpen om aan uw collectie heuristisch spelmateriaal toe te voegen

Bij heuristisch spel gaat het om uitvinden 'wat dingen zullen doen'. Een goede collectie heuristisch spelmateriaal moet uit een breed assortiment vrije objecten bestaan die peuters kunnen onderzoeken en ontdekken. Dit kan o.a. het volgende zijn:

- natuurlijke materialen zoals dennenappels, boomschors, grote zaden en zaaddozen, schelpen, kiezelstenen enz.
- diverse huishoudelijke objecten van hout, metaal, textiel en rubber, bijv. houten wasknijpers, grote kurken, deksels, afvoerplugkettingen, sleutelbossen, stukken textiel en bandjes, stootdoppen enz.
- diverse gerecyclede materialen die u zelf hebt verzameld of van een creatief recyclingcentrum hebt gekregen.

Naast de houten objecten in de TickIT Heuristisch Spel - Starterset, kan uw collectie heuristische spelmaterialen bestaan uit:

- objecten die rollen - ballen in verschillende materialen, krulspelden, kleine buisjes, garenklosjes
- stapelbare objecten - sets onderzetters, blokken, mokkenbomen met armbanden en houten ringen, een set nestkastjes
- objecten om te posten - schoenendoos met een gleuf in het deksel, onderzetters, cd's, houten wasknijpers, grote knopen (>50 mm doorsnee).

- objecten om te dragen - kleine mandjes, papieren draagtassen, ijsblokjesvormen

Diverse houders vormen een essentieel onderdeel van een collectie heuristisch spelmateriaal, omdat peuters willen ontdekken hoe ze 'dingen ergens in stoppen' en 'ergens uithalen'. Deze kunnen bestaan uit:

- kijken met gladde randen
- kartonnen kokers met verschillende doorsneden
- glazen potten met dikke wanden
- plastic flessen met brede halzen
- nestmandjes
- kleine tassen en portemonnees
- houten, metalen of kartonnen dozen
- plastic bloempotten

Het organiseren van een heuristische spelsessie

Heuristische spelsessies moeten worden ingepland in de dagelijkse routine van de omgeving, en er moet voor worden gezorgd dat de kinderen voldoende tijd hebben om hun nieuwsgierigheid naar het spelmateriaal volledig te bevredigen. Een typische sessie kan ongeveer een uur duren, inclusief tijd voor het opzetten van het spelmateriaal in de ruimte aan het begin van de sessie en het opruimen na afloop. De sessies kunnen het beste worden voorbereid in een ruimte die niet door de kinderen wordt gebruikt.

Om verwarring te voorkomen en de aandacht van de peuters op het heuristische spelmateriaal te richten, dienen alle meubels aan de kant te worden gezet om de vloer vrij te maken. Alle opbergmeubilair met open planken moet worden bedekt of omgedraaid om de 'dagelijkse' dingen gescheiden te houden van het heuristische spelmateriaal.

Plaats de verschillende collecties op aparte, onderscheiden plekken op de vloer met volop tussenruimte. Stel het materiaal zodanig op dat het er interessant en uitnodigend uitziet, en kinderen stimuleert om het te onderzoeken, en te bekijken wat ze ermee kunnen doen. Als de ruimte is ingericht, nodig de peuters uit binnen te komen en observeer wat ze doen.

De rol van de volwassene in een heuristische spelsessie is het goed observeren en bekijken hoe verschillende kinderen met het materiaal omgaan. Merk op in welke objecten de verschillende kinderen geïnteresseerd zijn en hoe zij ze hanteren. Observeer hoe ze zichzelf uitdagingen stellen, problemen oplossen, uitdrukking geven aan hun creatieve ideeën, en kritisch nadenken. Af en toe kan een peuter een volwassene uitnodigen mee te doen met een specifieke activiteit, maar over het algemeen dienen de volwassenen zich niet in de heuristische spelsessies te mengen - vergeet niet dat er geen goede of verkeerde manier is om dingen te doen als vrij materiaal wordt gehanteerd.

Het kan tijdens de sessie nodig zijn om discreet bepaalde materialen opnieuw te ordenen als blijkt dat ze door elkaar raken en daarmee de gelegenheid voor kinderen voor creatief ontdekken beperken. De laatste tien minuten van de sessie moeten worden gebruikt om de peuters te betrekken bij het opruimen en opbergen van het materiaal, zodat het de volgende dag weer gebruikt kan worden. Dit is een ideale gelegenheid om met de peuters over de verschillende materialen te praten - wat ze zijn en wat ze kunnen doen, en kinderen vinden het wellicht prettig om de materialen in de tas met trekkoord te 'posten'.

Het observeren van peuters tijdens heuristisch spel.

Alle peuters zullen het materiaal in een heuristische spelcollectie op hun eigen unieke manier gebruiken. Door goed te observeren voor welke dingen verschillende kinderen belangstelling hebben, hoe zij de objecten hanteren en hoe lang zij zich concentreren, bouwt u inzicht op in de individuele belangstelling, vaardigheden en attitudes van de kinderen. Dit biedt een schat aan informatie waarmee u kunt plannen welke ervaringen de kinderen vervolgens aangeboden kunnen worden om hun leerervaringen uit te breiden en te verdiepen

Observeer hoe een peuter:

- Met het materiaal omgaat. Is hij/zij kalm en bedachtzaam of actief en enthousiast?
- tijd besteedt aan specifiek onderzoek of ontdekken.
- terugkeert naar dezelfde ontdekkingsactiviteit bij verschillende gelegenheden, en daarbij zijn of haar vaardigheden ontwikkelt.
- uitdagingen vormt en oplossingen voor problemen vindt.

Deel deze observaties met de ouders van de peuters, en attendeer hen op wat de kinderen leren als ze op deze manier onderzoeken en ontdekken. Hiermee kunnen ouders de waarde te zien van vrij materiaal en door kinderen geïnitieerd spel.

Wat is een schatmand?

Zeer jonge baby's zijn afhankelijk van de volwassenen die voor hen zorgen om hen een grote verscheidenheid aan multi-sensorische ervaringen te bieden om de gezonde ontwikkeling van hun groeiende hersenen te ondersteunen. Schatmanden zijn een ideale manier om deze ervaringen te bieden. Een schatmand is een collectie van interessant natuurlijk en gerecycled materiaal en huishoudelijke objecten die bij elkaar zijn gebracht om een baby een veilige maar interessante reeks voorwerpen te bieden om te onderzoeken.

Idealiter dient een collectie tussen 80 - 100 verschillende objecten te bevatten die van een zo groot mogelijke verscheidenheid aan materialen zijn gemaakt. Deze moeten aan de baby worden gegeven in een ronde rieten mand van ongeveer 30 cm doorsnee en 12 cm hoogte. Een mand met deze afmetingen is groot genoeg om de collectie te bevatten, maar is ook zeer stabiel en zal niet gauw omkantelen als de baby de inhoud ervan onderzoekt

Schatmanden, zoals oorspronkelijk samengesteld door Elinor Goldschmied, zijn ontwikkeld om te worden gebruikt door niet-mobiele baby's vanaf de periode waarop ze comfortabel kunnen zitten tot ze oud genoeg zijn om zich te verplaatsen. De collectie materialen in de schatmand wekt de nieuwsgierigheid van zeer jonge kinderen op en stimuleert hen om op onderzoek uit te gaan met hun zintuigen, zoals tastzin, zicht en gehoor, en om de vraag te beantwoorden: 'Hoe zit dit object in elkaar?'

Een collectie in een schatmand dient een zo groot mogelijke verscheidenheid aan objecten te bevatten, waaronder voorwerpen uit hout, kurk, textiel, papier, karton, metaal, leer, rubber, dik glas, en natuurlijke materialen zoals grote kiezelstenen, schelpen, dennenappels, grote zaaddozen en natuurspons. Elinor Goldschmied wilde geen kunststof in haar schatmand opnemen, maar professionals kunnen overwegen om kunststof materialen met interessante texturen toe te voegen.

Zorg ervoor dat de objecten een geschikte afmeting hebben om door kleine baby's gehanteerd te worden. Als ze te groot zijn, raakt de baby gefrustreerd, en als ze te klein zijn kunnen de objecten verstikkingsgevaar opleveren wanneer baby's ze met hun mond, lippen en tong onderzoeken. Een 'verstikkingstester' is een klein kunststof voorwerp met de afmetingen van de keel van een baby. Als het object te groot is om in de verstikkingstester te passen, zou het geen risico moeten opleveren.

Ieder kind is geïnteresseerd in andere objecten, dus is het belangrijk om een goede schatmand samen te stellen met een zo gevarieerd mogelijk aanbod van materialen.

Andere voorwerpen om aan uw collectie in de schatmand toe te voegen.

Kies een grote verscheidenheid aan objecten die qua vorm, textuur, smaak, kleur, gewicht en temperatuur verschillen. Dit kunnen natuurlijke objecten, gerecyclede materialen of huishoudelijke objecten zijn en kunnen van hout, metaal, papier, karton, rubber, steen, glas en kunststof zijn gemaakt.

Natuurlijke objecten

stenen	schelpen	dennenappels	wrakhout
stukken boomschors	twijgen	raffia	citroen
puimsteen	kalebassen	natuurlijke spons	schapenvacht
grote zaaddozen	luffa	stuk leer	stuk bont

Huishoudelijke objecten

houten lepels	metalen lepels	spatels	garde
bakwast	nagelborstel	sleutelbos	stuk ketting
maatlepels	bel	armbanden	theezeeffe
kleine portemonnee	bonenzak	deurstopper	kleine metalen kom
schoenlepel	krulspeld	glazen stop	onderzetter
notenkraker	knoflookpers	wasknijper	citruspers

Het gebruik van een schatmand

Een sessie met een schatmand is een rustige, gefocuste tijd die wordt georganiseerd op het juiste moment van de dag om ervoor te zorgen dat de baby's comfortabel, tevreden en alert zijn. De tijd van de sessie varieert, maar het is belangrijk om flexibel te zijn en de sessie zodanig te plannen dat hij aansluit bij de stemming van de baby's en niet is afgestemd op de routine van de omgeving. De sessie duurt zo lang als de baby's geïnteresseerd zijn in het onderzoeken van het materiaal - hoe groter de variëteit van de objecten in de mand, des te langer de sessie waarschijnlijk zal duren. Om het meeste profijt van de schatmand te hebben, is het goed om hem elke dag tevoorschijn te halen in plaats van slechts een of twee keer per week.

Schatmanden kunnen worden gebruikt met een individuele baby of met twee of drie baby's die de collectie in de schatmand delen. De baby's moeten dicht genoeg bij de mand worden gezet om de inhoud gemakkelijk te kunnen bereiken, en een vrije ruimte om zich heen hebben om objecten die ze uit de mand hebben gehaald om zich heen te leggen. Zorg ervoor dat er geen afleidingen in de ruimte zijn, zodat de baby's zich echt op hun ontdekkingsactiviteiten kunnen concentreren.

De volwassene moet in de buurt zitten en goed observeren, maar zich er niet in mengen. De volwassene kan geruststelling bieden met gebaren en lichaamstaal, maar dit is een tijd om rustig en goed te observeren in plaats van de activiteit die plaatsvindt te leiden.

Het observeren van baby's die de schatmand gebruiken.

Door goed te observeren hoe een baby de objecten in een schatmand onderzoekt kan de professional veel leren over de belangstelling, vaardigheden en aanleg van de baby. Elke baby zal op een andere manier omgaan met de objecten in de schatmand. Sommigen vinden het leuk om door de mand te gaan en een groter aantal materialen te onderzoeken, anderen zullen favoriete objecten hebben die ze telkens als de schatmand tevoorschijn komt weer zullen pakken.

Observeer hoe elke baby de objecten in de mand benadert:

- Is hij of zij kalm en bedachtzaam of actief en opgewonden?
- Zit de baby erg recht op?
- Welke uitdrukking heeft de baby op zijn/haar gezicht?
- Hoe groot zijn de ogen van de baby?

Observeer hoe de baby de objecten in de mand onderzoekt:

- Zoekt hij of zij altijd naar hetzelfde?
- Hoe onderzoekt de baby de objecten - met de mond, door ze te laten vallen, dingen tegen elkaar aan te slaan, dingen rond te zwaaien?
- Hoezeer let de baby op wat andere kinderen doen?
- Hoe lang blijft de baby geïnteresseerd in de schatmand?

Gebruik deze observaties om een beeld van de baby als individu op te bouwen. Deel uw observaties met de ouders van de baby en gebruik de kennis die u hebt opgegaan om te plannen wat u de baby vervolgens zult aanbieden om zijn of haar nieuwsgierigheid op te wekken en zijn of haar leerervaringen en ontwikkeling uit te breiden.

Voor meer informatie over heuristisch spel en schatmanden, zie: *Developing Play for the Under 3s*, door Anita M. Hughes.

Geschreven door Linda Thornton & Pat Brunton. © Commotion 2024. E&OE.

tickit® Heuristic Set Contents

Heuristic Play Starter Pack 73935 includes:

- 10 x rings 70mm dia.
- 10 x rings 48mm dia.
- 10 x egg cups 63mm high
- 10 x spools 35mm dia.
- 6 x cubes 40mm
- 10 x balls 50mm dia.
- 3 x bowls 92mm dia.
- 3 x bowls 70mm dia.
- 1 x ring stand base 320mm high
- 1 x drawstring bag 380 x 420mm

Highlights from our range

Visit www.tickit.co.uk or www.tickit.eu for more information

72101 • Touch & Match Board

73440 • Easy Hold Glitter Panel Set

73496 • Wooden Enchanted Figures

73281 • Sensory Blocks

73979 • Rainbow Wooden Super Set

72223 • Sensory Reflective Colour Burst Buttons

Home of educational play

tickit® is owned by Commotion Ltd.

www.tickit.co.uk | www.tickit.eu | www.commotion.co.uk

Commotion Ltd, Commotion House, Tonbridge, Kent TN9 1RA, UK
Commotion (Europe) BV, Schiphol Boulevard 359, 1118BJ Schiphol, NL